

Univerzita Karlova V Praze
Pedagogická fakulta
Katedra tělesné výchovy

Hokejové legendy z kladenské hokejové líhně

Ice hockey legends from Kladno's hockey base

Bakalářská práce

Autor: **Petr Svoboda**

Obor: **Vychovatelství**

Typ studia: **Kombinované studium**

Vedoucí práce: **PhDr., PaedDr. Ladislav Kašpar Ph.D.**

2012

Bibliografická identifikace**Jméno a příjmení autora: Petr Svoboda****Název bakalářské práce: Hokejové legendy z kladenské hokejové líhně****Pracoviště: Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta****Vedoucí práce: PhDr., PaedDr. Ladislav Kašpar Ph.D.****Rok obhajoby bakalářské práce: 2012**

Abstrakt: Bakalářská práce je rozdělena na dvě části. V první části popisují historii Kladna, jeho založení a následný rozvoj města a hutního průmyslu, kdy vzniká obrovský podnik Huť Poldi. V této firmě nalézá kladenský hokejový klub obrovské zázemí. Druhá část práce je věnována kladenským hokejovým hvězdám, jejich sportovní kariéře a úspěchům v lize i reprezentaci. Vybraní hráči se ve většině případech narodili v Kladně, nebo jeho blízkém okolí, ale všichni museli s hokejem začínat v mládežnických kladenských mužstvech.

Klíčová slova: hokej, liga, Kladno, trénink, reprezentace, NHL, gól, mistrovství světa, olympijské hry

Souhlasím s půjčováním závěrečné písemné práce v rámci knihovních služeb.

Bibliographical identification**Author's first name and surname:** Petr Svoboda**Title of the thesis:** Ice hockey legends from Kladno's hockey base**Department:** Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta**Supervisor:** PhDr., PaedDr. Ladislav Kašpar Ph.D.**The year of presentation:** 2012

Abstract: The thesis is divided into two parts. The first part describes the history of Kladno, its foundation and subsequent development of a metallurgical industry, which makes a huge undertaking Hut Poldi. Hockey club Kladno finds its background in this company. The second part is devoted to Kladno hockey stars, their sports career and success in the league and representation. Selected players were in most cases born in Kladno and its vicinity, but all had to start playing hockey with Kladno in the youth squad.

Keywords: hockey, league, Kladno, training, representation, NHL goal, world Championship, Olympic Games

I agree the thesis paper to be lent within the library service.

Prohlášení

Prohlašuji, že bakalářská práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracoval samostatně pod dohledem PhDr., PaedDr. Ladislava Kašpara Ph.D.. Literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpal, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

V Praze dne 04.04.2012

.....
Petr Svoboda

Poděkování

Rád bych chtěl poděkovat všem, kteří mi pomáhali a vyšli vstříc při zjišťování informací v archivech. Dále bych chtěl poděkovat vedoucímu bakalářské práce PhDr. PaedDr. Ladislavu Kašparovi, Ph.D. V neposlední řadě bych chtěl poděkovat své rodině, zejména Ivě Vondrové, která mi byla při zpracování mé bakalářské práce velkou oporou. Velké poděkování patří Františku Kaberlemu st., Janu Soldánovi, Josefu Jágrovi mnohým dalším, kteří mi poskytli cenné informace a materiály.

Obsah

1. Úvod	08
2. Cíl práce	09
3. Kladenský hokej od kolébky po současnost	10
3.1. Historie města Kladna	10
3.2. Vznik kladenského hokeje	10
3.3. Začátky „míče ledového„ v Kladně	11
3.4. Kladno a mládežnický hokej	12
4. Vybrané významné osobnosti kladenského hokeje	14
4.1. Stanislav Bacílek	14
4.2. Jindřich Lidický	15
4.3. Jindřich Karas	16
4.4. Josef Vimmer	17
4.5. Jaroslav Jiřík	18
4.6. František Pospíšil	20
4.7. Eduard Novák	22
4.8. Otakar Vejvoda starší	24
4.9. František Kaberle starší	25
4.10. Milan Nový	29
4.11. Miroslav Krása	32
4.12. Pavel Patera	33
4.12. Jaromír Jágr	35
4.13. Martin Procházka	43
4.14. Otakar Vejvoda mladší	45
4.15. František Kaberle mladší	46
4.16. Tomáš Kabele	48

5. Závěr	51
6. Zdroje	53
6.1. Literatura	53
6.2. Ostatní zdroje	53
6.3. Internetové zdroje	53
6.4. Osobní setkání	53
7. Přílohy	54
7.1. Rozhovor s Františkem Kabelem	54

1. Úvod

Při výběru tématu bakalářské práce jsem od počátku věděl, že by mělo být spojeno se sportem. Sport by měl být součástí každého člověka, neboť pozitivně ovlivňuje kvalitu jeho života. Je samozřejmé, že se musí přizpůsobit věkové kategorii, možnostem a předpokladům jednotlivce.

U mé osoby je to jednoznačné. Hokej mám od raného dětství velmi rád, žiji ve Středočeském kraji nedaleko Kladna a tak k tématu hokeje mám velice blízko. Jakmile se řekne Kladno, musí se všem příznivcům sportu vybavít i jméno Jaromír Jágr.

Jaromír Jágr je kladenským rodákem a zároveň i odchovancem kladenského hokejového klubu. Vzhledem k této skutečnosti mě napadlo, že by mohlo být velmi zajímavé vytvořit bakalářskou práci, která by se zabývala pouze kladenskými hokejovými odchovanci, jejich životem, úspěchy i neúspěchy sportovní kariéry. Ve vědomí všech hokejových fanoušků je zapsán fakt, že kladenský klub se může pyšnit zvučnými jmény nesmazatelně zapsaných v historických ligových i světových tabulkách. Kladenští hokejisté byli a někteří stále jsou obrovskými oporami svých domovských týmů, tak i výběru reprezentace. Toto se potvrdilo například na hokejovém šampionátu v roce 2010, které hostilo sousední Německo, kde Jaromír Jágr z legrace pronesl, že nebýt „kladeňáků“, nebylo by vítězství.

V historii kladenského klubu je mnoho dalších skvělých hráčů, které jsem do své práce nezařadil. Vybral jsem zástupce, kteří ve své době dle mého názoru patřili k absolutní špičce a to svou hrou, přístupem a osobitými kvalitami.

2. Cíl práce

Cílem této práce je zmapování největších kladenských hokejových hvězd minulosti a současnosti, jejich úspěchů v lize i v reprezentaci. V životopisu se seznámíme s jejich životem soukromým i sportovním. Zvolil jsem takové zástupce kladenského hokeje, kteří ve své době svou hrou nebo charismatem vyčnívali nad ostatní.

Při získávání materiálů jsem plánoval oslovit některé z bývalých i současných hráčů, nebo osobnosti, pro které se hokej stal součástí jejich života. S těmito lidmi bych se chtěl seznámit osobně, získat rozhovor a tím zjistit co nejvěrohodnější informace o jejich životě, přístupu k hokeji a sportu celkově.

Také bych se rád pokusil nalézt odpověď na otázku, jaká je příčina toho, že se zrovna kladenský klub stal líhní takových hvězd jako je Jaromír Jágr, Milan Nový, František Kaberle a řada dalších.

3. Kladenský hokej od kolébky po současnost

3. 1. Historie města Kladna

První historické písemné zmínky o Kladně pochází z počátku 14. století. Ves vlastnil rod Kladenských z Kladna, který roku 1543 vymřel po meči a Kladno vlastnický přešlo do majetku rytířského rodu Žďárských ze Žďáru. Za jejich vlády Kladno rozkvetlo a roku 1561 je povýšeno na městečko, které má i svůj znak – modrý štít s polovinou stříbrné orlice a rysem v přirozené barvě. Kladenské panství pak roku 1701 kupuje Anna Marie Františka velkovévodkyně Toskánská. Ta však město prodává roku 1705 mnišskému rodu benediktinů z Břevnovského kláštera. V tomto držení pak bylo až do roku 1848. Z této doby také pochází i nejvýznamnější kladenské památky. V roce 1870 tento rozvoj přispěl k tomu, že došlo k povýšení Kladna na město. Roku 1898 byl Kladno udělen čestný titul „královského horního města“ a v předvečer první světové války roku 1914 císař František Josef I. vylepšil znak města o symboly hornictví (zkřížená stříbrná kladívka ovinitá zlatou stuhou).

V polovině 19. století nastal velice bouřlivý přerod zemědělského městečka a jeho okolí v důležitou průmyslovou oblast Čech s rozvojem těžby uhlí a hutnictví. Od počátku 50. let 19. století nastal tedy velký růst města, doprovázený přílivem pracovních sil, který v krátké době zněkolikanásobil počet jeho obyvatel.

3. 2. Vznik kladenského hokeje

Od dob, kdy se ve městě začal rozvíjet hutní a těžký průmysl, Kladno získalo přívlastek „černé“ a později „rudé“. Dnes bychom mu mohli říkat „Kladno hokejové“. Město Kladno je od padesátých let 19. století skutečným hokejovým městem. V začátcích byl hokej nejprve závislý na přírodních podmínkách a i zde se hokejisté scházeli na zamrzlých rybnících, později polévaných kluzištích, a sváděli urputné boje s kolegy z ostatních městeček nebo vesnic v kraji. Výstavbou a provozem zimního stadionu byla přilákána řada hokejových talentů nejen z města, ale i okolních měst např. z Prahy.

Kladenské mužstvo Spojených oceláren, národní podnik (dále jen SONP) se stalo poprvé mistrem ligové soutěže v sezoně 1958/1959. Další tituly přicházely s

ubíhajícími léty. K těm se přidaly další úspěchy týmu, jako vítězství v Poháru mistrů evropských zemí či republikové tituly.

Postupem času na kladenském zimním stadionu vyrůstá hodně hráčů, kteří bývali, a někteří stále jsou oporami československého, nyní českého hokeje. Stali se mistry Evropy, mistry světa a dokonce olympijskými vítězi v nezapomenutelném Naganu v roce 1998. Mnozí z hráčů po roce 1989 odchází hrát do NHL. Nemůžu nevzpomenout, že vůbec prvním hráčem v NHL byl již v roce 1969 Jaroslav Jiřík. A jaká jména jsou dále spojena s Kladnem? Jaromír Jágr, Jaroslav Jiřík, Stanislav Bacílek, František Pospíšil, Milan Nový, Pavel Patera a Martin Procházka a mnoho dalších.

3. 3. Začátky ledového míče v Kladně

Vůbec první sportovní zpráva o hokeji pochází z roku 1894. S fotografií Jaroslava Potůčka, mistra Prahy v rychlobruslení, byl uveřejněn článek nadepsaný „Míč ledový čili hockey“. Krátký novinový článek jednoduše vysvětloval pravidla hry, a že by bylo krásné, kdyby se této hry chopil Bruslařský Závodní Klub. Hokej byl dále spravován Českou atletickou amateurskou unií, založenou v roce 1896. Přesná pravidla hokeje, který se tehdy nazýval „bandy“, vyšla v roce 1900. Bandy tehdy provozovaly bruslařské spolky a spolky všesportovní.

V roce 1901 byl sehrán první mezinárodní zápas mezi SK Slavie a Wiener Training Eisklub, ve kterém mužstvo Slavie zvítězilo. První zápasy soudcovali rozhodčí kopané, kteří se v zimě jen „předělali“ na rozhodčí hokeje. Tímto zápasem vlastně začala éra jednoho z nejkrásnějších sportů naší země.

Rok 1924 je počátkem úžasné historie kladenského ledního hokeje. Kladno i jeho okolí žije sportem, ale na prvním místě je stále fotbal, a to díky kvalitám mužstva SK Sparta Kladno a SK Kročehlavy. Dalším oblíbeným sportem je zde lehká atletika, box a dokonce řeckořímský zápas. Jen lední hokej se nějak ve městě nemohl prosadit. Hlavním důvodem byl nedostatek vodních ploch, Kladno je totiž oblastí bez řek a rybníků.

Historie kladenského klubu se začíná psát 13. listopadu 1924, kdy čtyři sportovní nadšenci svolávají I. Řádnou valnou hromadu Hockeyového odboru Sportovního klubu Kladno (dále jen HO SK Kladno). Aktéry, kteří chtěli „kanadu“, jak se tehdy hokeji také říkalo, byli Hugo Laitner, Otakar Kožíšek, Rudolf Prošek a Karel Unger

Během několika let se Kladno dostalo na výsluní hokejové ligy a nastal příliv nadaných hokejistů. Kladenský hokejový klub by se dal nazvat líhní talentů. Vyrůstlo zde mnoho vynikajících hokejistů naší historie, naší současnosti a určitě i budoucnosti. Tito hráči reprezentovali či reprezentují českou i československou republiku na mistrovstvích světa a olympijských hrách s malými, většími, velkými i obrovskými úspěchy našich hráčů.

3. 4. Kladno a mládežnický hokej

Výchova hokejové mládeže v Kladně je úzce spjatá s jedinečnými výsledky kladenského hokeje. Široká hokejová základna dětí a mládeže dávala jistotu výjimečného kádru dospělých.

Když se ohlédneme do minulosti, ohromný potenciál poskytovala SONP, později hutnického podniku POLDI Kladno. Obrovský komplex umožňoval chlapcům vyučení v oborech černého řemesla, možnost dokončení středoškolského vzdělání, ubytování a sportovního vyžití. Tato šance přitahovala mladé lidi z celé republiky a tímto se Kladno stalo jedinečným kádrem a kolébkou sportovních talentů, hlavně těch hokejových. Rovněž velkou výhodou bylo to, že kvalitní hráči se vraceli do Kladna jako trenéři mládeže.

I Kladno však prošlo krizí, kdy se nemohlo opřít kvalitní trenéry mládeže. To se před nedávnem změnilo, šéftrenérem se stal Miloslav Hořava. V sezoně 2010/2011 se trenér Sparty Praha vzdal trenérského postu kouče dospělých a vrátil se do Kladna. Nabídku na trénování kladenské mládeže bere jako výzvu. Vyzvednout kladenskou mládež a získat další trenérské zkušenosti a zlepšit se je jeho cílem. Kladenská hokejová mládež „upadla“, ale není ztracená. Je překvapený, že není nouze o bývalé hokejisty, které by měli zájem pracovat pouze s dětmi. Do budoucnosti počítá s opětovným zavedeným hokejových akademií. Ve skutečnosti to znamená, že vybrané základní školy budou napojeny na střední školy. Mladí hokejisté by tak měli vytvořené zázemí pro trénink a zároveň pro dokončení středoškolského vzdělání. Trenér bude jeho výsledky sledovat a dělat vše pro to, aby se mu dařilo. Kromě odborného dohledu bude mládeži poskytnut sportovní lékař apod.. Mládežnické týmy v klubech, které získají licenci hokejové akademie, ze soutěže nebudou moci postoupit. Tímto odpadne to, že týmy, které jsou na sestupu, nebudou stahovat hráče z ostatních mužstev a snažit se tak

zachránit. V současné době v Kladně probíhá výběr školy pro založení akademie. Akademie nebude mít své kantory, ale klub s nimi bude velice úzce spolupracovat. Škola bude mít jistotu, že hráči do školy budou pravidelně docházet, a ti, kteří nebudou mít dobré výsledky ve škole, nebudou hrát zápasy, dokud se nezlepší. Na druhé straně klub po škole požaduje, aby měla kvalitní a zkušené pedagogy. Škola může zase samozřejmě získat reklamu tím, že na ní studoval výborný hokejista. Hokejové akademie takto fungují v zahraničí. Ještě se musí hodně pracovat na tom, aby se získalo dostatek dětí pro hokej. Musí se přesvědčit i rodiče, aby opět dali přednost hokeji před jinými sporty.

(Miloslav Hořava, rozhovor 26.6.2011, Kladenské listy)

I přesto, že při získávání informací pro tuto práci bylo použito několik zdrojů, zejména u starších hráčů se ne vždy podařilo získat všechna potřebná data tak, aby osobní údaje u všech uvedených hokejistů byla úplná a shodná. Uvedená váha a výška u osobních dat jsou z doby, kdy hráči aktivně hráli.

4. Vybrané významné osobnosti kladenského hokeje

4. 1. Stanislav Bacílek

Osobní data

narozen 13. listopadu 1929 v Kladně

zemřel 26. 3. 1997 v Kladně

obránce, útočník

Životopis

Své první krůčky zkoušel na kročehlavském rybníku, kde začal hrát i za dorostence. Za A-mužstvo nastoupil již ve svých 15 letech, a to do Kročehlav. Od října 1951 byl hráčem kladenského týmu. Svou základní vojenskou školu absolvoval v mužstvu Křídla vlasti Olomouc. Poté se ho podařilo získat pražské Spartě, a to v roce 1955, vrátil se však zpět do Kladna, a to ani ne po jedné sezoně. Zde působil od října 1955 až do roku 1966. Za 15 odehraných sezon v kladenském dresu nastoupil ve 430 utkáních a vstřelil 113 branek. Byl kapitánem kladenského mužstva, které v roce 1959 vyhrálo soutěž nejvyšší. Zúčastnil se sedmi mistrovství světa a ZOH v Cortině d'Ampezzo. Od srpna 1966 hostoval v Dynamu Unhošť. V roce 1968 přestoupil do italského klubu, kde nejen hrál, ale později i trénoval. Svou aktivní sportovní činnost ukončil v roce 1969, složil trenérské zkoušky a věnoval se dorostu, nejprve v Chomutově a poté v Kolíně. V 80. letech byl trenérem mužstva Old Boys Poldi Kladno. Zemřel předčasně z důvodu nemoci v roce 1997 v kladenské nemocnici.

(Okresní státní archiv- osobní složka, soukromá sbírka - Jágr Josef , Josef Jágr, Miroslav Oliverius, Kladno hokejové, rok vydání 2004, vydáno pro Statutární město

Kladno v nakladatelství Milan Horák – REGO, vydala firma Dr. Josef Ženka, strana 185)

Největší úspěchy:

25. 2.-6. 3. 1955 – mistrovství světa v Německu – Krefeld – 3 místo

14. 2.-5. 3. 1957 – mistrovství světa v SSSR – Moskva – 3 místo

28. 2.-9. 3. 1958 – mistrovství světa v Norsku - Oslo – 4místo

5.-15. 3. 1959 – mistrovství světa v Československu - Praha – 3 místo

(Osobní složka hráče)

Poznámka autora:

Osobnost kladenského hokeje, dá se říci poválečného, který vyrostl na rybnících v okolí Kladna. Útočník, který absolvoval mnoho ligových zápasů, ale i několik mistrovství světa. Zapsal se do historie hokeje nejen jako výtečný hráč, ale také jako trenér.

4. 2. Jindřich Lidický

Osobní data

narozen 9. prosince 1937, Motyčín

zemřel 15. srpna 1991 v Kladně

útočník

Životopis

Své první kroky na ledě dělal na motyčinském rybníku Fuksak. Svou hokejovou kariéru začínal v dorostu ve Švermově v roce 1951 a dva roky poté v roce 1953 přestoupil do Pracovních záloh Kladno (dále jen PZ Kladno). Zde působil až do své základní vojenské služby 1958-1960, kde byl povolán do Dukly Jihlava. Po ukončení vojenské služby se v roce 1960 vrátil opět do svého klubu, působil zde až do roku 1970. Již v jihlavském klubu se začínala formovat útočná úderná trojka – Vimmer-Karas-Lidický, která se stala, a je i v dnešní době obrovským pojmem. Velice dobře vynikal i ve fotbalu, dokonce na přelomu 50 a 60 let hrál za A –mužstvo Baníku Švermov. Hokej ovšem zvítězil. V roce 1970 odešel z Kladna do Českých Budějovic, a rok poté do Lovosic. Přezdívalo se mu „Pinda, zlý muž“ za jeho občas tvrdou hru, i

když nebyl nikdy nadměrně vylučován. Za kladenský klub sehrál 643 ligových utkání a vstřelil 421 branek.

Po ukončení aktivní sportovní činnosti se stal trenérem v Kladně a Popradu.

18.11.1968 mu byl udělen titul mistra sportu.

Zemřel ve věku 53 let 15. srpna 1991

(Josef Jágr, Miroslav Oliverius, Kladno hokejové, rok vydání 2004, vydáno pro Statutární město Kladno v nakladatelství Milan Horák – REGO, vydala firma Dr. Josef Ženka, strana 234, osobní sbírka Josefa Jágra,)

Poznámka autora:

Narodil se za války a rozvíjel poválečný hokej v Československu. Patřil mezi nejlepší útočníky své doby a jeho jméno je dodnes velice známé pro jeho působení v „lajně“ Vimmer-Karas-Lidický. Myslím si, že v té době nebyl vzhledem ke svým výkonům, plnohodnotně oceněn.

4. 3. Jindřich Karas

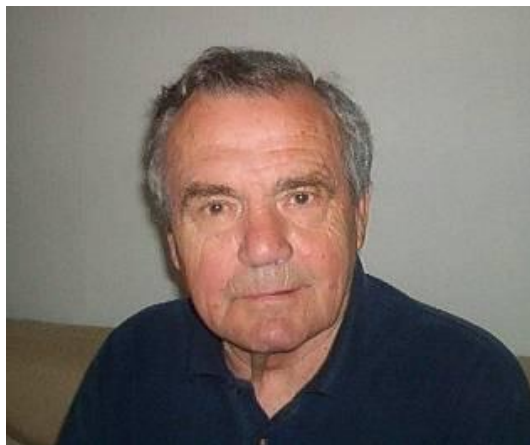
Osobní data

narozen 23. dubna. 1939 v Kladně

útočník

Životopis

Od dětství sportoval a byl všestranně pohybově založen. Svůj čas dělil mezi fotbal a hokej. Ve fotbale získal dokonce dorostenecký titul mistra republiky 1956 a 1958. V hokeji získal dorostenecký mistrovský titul v roce 1957 za SONP Kladno. Rozhodl se pro hokej. V sezoně 1957-1958 již byl v A-mužstvu v Kladně. Poté v základní vojenské službě nastoupil do Dukly Jihlava a stal se součástí velice jedinečné formace – Vimmer-Karas-Lidický, pod vedením trenéra Antona. Poté se vrátil do Kladna, kde hrál ligový hokej 13 let. V kladenském dresu odehrál v letech 1957-1969 celkem 514 utkání , vstřelil 257 gólů. V roce 1969 odešel do Německa, kde působil až do roku 1972 v KEV Krefeld. Po svém

návratu do vlasti působil jako hrající trenér v Kralupech nad Vltavou a poté ještě hrál v Unhošti, nedaleko Kladna.

Po ukončení aktivní sportovní činnosti se i dále věnoval hokeji. Pracoval jako trenér mládeže HC i PZ Kladno a také vykonával funkcionářskou práci. V roce 1980 byl u založení RH Vinařice, kde působil skoro deset let jako předseda oddílu.

Bohužel ani Karas neoblékl dres reprezentace, ačkoliv legendární útok patřil k absolutní špičce. Sice se v roce 1960 uvažovalo o nominaci útoku na olympijských hrách v Squaw Halley, ale nakonec k tomu nedošlo. Zdůvodnění bylo poněkud podivné – údajně byli prostě moc mladí. Nikdy nabídku na reprezentaci nedostali – tam se jen mihl Jindřich Lidický.

(Josef Jágr, Miroslav Oliverius, Kladno hokejové, rok vydání 2004, vydáno pro Statutární město Kladno v nakladatelství Milan Horák – REGO, vydala firma Dr. Josef Ženka, strana strana 233, soukromá sbírka Josefa Jágra, Státní okresní archiv Kladno – osobní složka)

18. listopadu 1968 mu byl udělen titul mistra sportu, a to ku příležitosti 60. výročí československého ledního hokeje.

Poznámka autora

Jeden z trojice útočné řady, která nebyla řádně oceněná. I on se zasloužil o rozvoj hokeje, jak již bylo napsáno. Byl nedílnou součástí úžasného tria hokejistů, bohužel, ani on nikdy nedostal možnost ukázat své umění mimo ligu. I přesto a možná právě proto patří mezi nezapomenutelné legendy kladenského hokeje.

4. 4. Josef Vimmer

Osobní data

narozen 22. května 1939 v Kladně

výška 173 cm

váha 74 cm

útočník

Životopis

Vyrůstal v Kladně a zde také začal hrát hokej v 1949/1950 v družstvu Tožičkových žáčků. V dorostenecké kategorii pokračovat u trenéra Korycha. V roce 1957 se dostal do prvního kladenského družstva společně s Jiříkem a Karasem. Na vojnu již rukoval v roce 1958 do Dukly Jihlava, kde vznikla legendární útočná řada Vimmer-Karas-Lidický. Tato řada byla po mnoho sezon jednou z nejlepších. Po vojně v roce 1960 se vrací do Kladna – SONP. V sezóně 1961-1962 se stal s 37 góly králem ligových střelců. Za kladenský tým odehrál 752 utkání a vstřelil 659 branek. Bohužel nikdy neoblékl dres za reprezentační „Áčko“ v mezistátním utkání. Dres se lvíčkem na prsou měl, bohužel, jen v několika přípravných zápasech. Svou aktivní sportovní činnost ukončil v dubnu 1974.

Byl jmenován mistrem sportu, stal se trenérem, trénoval nejen u nás v PZ Kladno , ale i v zahraničí (Bad Tölz).

(Josef Jágr, Miroslav Oliverius, Kladno hokejové, rok vydání 2004, vydáno pro Statutární město Kladno v nakladatelství Milan Horák – REGO, vydala firma Dr. Josef Ženka, strana 234, soukromý archiv Josefa Jágra)

Poznámka autora

I on, stejně jako jeho kolegové ze známé řady Vimmer-Karas-Lidický, přispěl k rozvoji poválečného ligového hokeje. Ale ani on neoblékl reprezentační dres. Zjistit pravý důvod je dnes zřejmě nemožné. Domnívám se, že kdyby reprezentovala náš hokej celá útočná řada, mohli jsme se dočkat pěkných úspěchů a obdivovat jejich útočné dovednosti.

4. 5. Jaroslav Jiřík

Osobní údaje

narozen 10. prosince. 1939 ve
Vojnově Městci
zemřel 11. července. 2011 -
letecká havárie

Životopis

Začal s hokejem ve svých 8 letech v družstvu žáků pod vedením legendárního trenéra J. Tožičky. Následovalo družstvo dorostenců a poté i mužstvo A, se kterým v roce 1959 vybojoval jako levé křídlo mistra ligy. Prosadil se také do reprezentace a to díky své nekompromisní hře u soupeřovy branky. Na svém prvním mistrovství světa v roce 1959 získal bronzovou medaili. V roce 1961 přestoupil do Brna, aby v dresu Rudé hvězdy zažil ty největší úspěchy brněnského hokeje. Rovněž se Jiřík stává velkou oporou reprezentačního týmu a získává další cenné kovy. V roce 1969 se v Brně objevil manažer klubu Louis Blues Cliff Fletcher a chce získat Jiříka do NHL, což se také klubu povede a nastává tímto nová éra hokeje. Jiřík je vůbec prvním hráčem v celé historii hokeje, který má možnost se představit v NHL. Zde odehrál pouze tři zápasy, ale nic to neměnilo na tom, že se stal průkopníkem českého hokeje. Klub mu sice nabízel prodloužení smlouvy, ale manželka byla těhotná a tak dal přednost rodině. Po návratu do Čech oblékal dres Brna až do roku 1975, kdy ukončil aktivní kariéru. Zůstává však hokeji věrný a stává se zde trenérem, v roce 1977 dostává nabídku do Švýcarska, kam opravdu nastupuje. Odtud se znovu v roce 1980 vrací do Brna a pomáhá s návratem klubu mezi elitu. V roce 1982 převzal slovenský tým Plastika Nitra, odtud se vrací až na sezonu 1984-85 do Škody Plzeň. V devadesátých letech Jiřík vede brněnské juniory, na trenérské výsluní ho v listopadu 1995 vynesl obrovský úspěch, kdy se brněnské Kometě podařilo opět vybojovat po dlouhých letech nejvyšší soutěž. Po dvou měsících byl ale odvolán pro špatné výsledky a opět se vrací k hokejové mládeži. V sezoně 1968/1969 byl nejlepším střelcem soutěže a to s 36 brankami. V roce 1965 se stal členem All Star týmu a nejlepším střelcem. V dresu národního týmu nastřílel 83 branek ve 134 utkáních. Jaroslav Jiřík zemřel tragicky v troskách ultralehkého letounu, který se s ním krátce po startu zřítil do pole.

Největší úspěchy:

Zimní olympijské hry:

29. 1.-9. 2. 1964 Rakousko, Innsbruck – bronz

6.-18. 2. 1968 – Francie, Grenoble – stříbro

Mistrovství světa :

5.-15. 3. 1959 Československo, Praha – bronz

7.-17. 3. 1963 Švédsko, Stockholm – bronz

4.-14. 3. 1965 Finsko, Tampere – stříbro

3.-13. 3. 1966 Jugoslávie, Lublaň – stříbro

18.-29. 3. 1967 Rakousko, Vídeň – bronz

15.-30. 3. 1969 Švédsko, Stockholm – bronz

Poznámka autora:

Tento hokejista je svým způsobem inovátorem, který nastolil novou éru našeho hokeje. Byl vůbec první v celé historii, kdo začal hrát NHL. Je tímto jedinečný a neopakovatelný.

4. 6. František Pospíšil

Osobní údaje

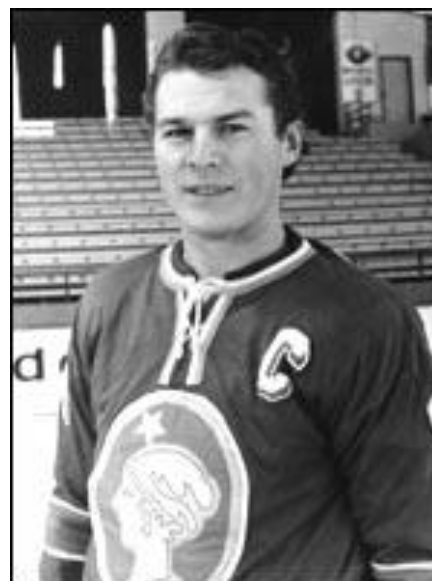
narozen 2. dubna. 1944 v Unhošti

v žácích a dorostu útočník

v A-mužstvu obránce

Životopis

Kladenský odchovanec se řadí mezi nejlepší československé hokejové obránce celé historie, a to jak v kladenském, tak československém reprezentačním mužstvu.

Začínal v žákovském družstvu v Unhošti v roce 1955. O tři roky později se objevil již v dorosteneckém družstvu PZ Kladno. V roce 1961 se stal členem prvoligového týmu SONP Kladno. V družstvu Kladna setrval plných 17 ligových ročníků, odehrál 869 utkání a vstřelil 221 branek. V reprezentačním dresu odehrál 262 utkání, zúčastnil se mnohých mistrovství světa a zimních olympijských her. Je trojnásobným mistrem světa, čtyřnásobným mistrem Evropy. Třikrát byl nominován do „All Star týmu“ šampionátu a dvakrát byl vyhlášen nejlepším obráncem turnaje. V domácí soutěži je čtyřnásobným mistrem republiky. Zvítězil několikrát v anketě Zlatá

hokejka. V roce 1968 dostal titul Mistra sportu a o rok později titul Zasloužilý mistr sportu. Po skončení aktivní sportovní činnosti se věnoval trenérství. Nejprve působil v letech 1979-1983 na Kladně, poté v Litvínově 1983/85. Dále byl v letech 1986 a 1988 asistentem národního týmu. Trénoval v Itálii a jako jeden z prvních v Japonsku. V letech 1996-2000 pracoval jako generální manažer HC Poldi Kladno a svou kariéru trenéra ukončil v Lounech 2003.

(soukromý archiv Josefa Jágra, Josef Jágr, Miroslav Oliverius, Kladno hokejové, rok vydání 2004, vydáno pro Statutární město Kladno v nakladatelství Milan Horák – REGO, vydala firma Dr. Josef Ženka, strana 363-364, Státní okresní archiv Kladno – osobní složka)

Největší úspěchy:

Mistrovství světa

- 15.-30. 3. 1969 - Švédsko, Stockholm (původně ČSSR) – bronz
- 14.-30. 3. 1970 – Švédsko, Stockholm – bronz
- 19. 3.-3. 4. 1971 – Švýcarsko, Bern – stříbro
- 7.-22. 4. 1972 – Československo, Praha – zlato
- 31. 3.-15. 4. 1973 – SSSR, Moskva – bronz
- 5.-20. 4. 1974 – Finsko, Helsinky – stříbro
- 4.-19. 4. 1975 - Německo, Mnichov - stříbro
- 8.-25. 4. 1976 Polsko, Katowice – zlato
- 21. 4.- 8. 5. 1977 Rakousko, Vídeň

Zimní olympijské hry:

- 6.-18. 2. 1968 – Francie, Grenobl – stříbro
- 3.-13. 2. 1972 – Japonsko, Sapporo – bronz
- 4.15. 2. 1976 – Rakousko, Innsbruck - stříbro

Kanadský pohár:

- 2. – 19. 9. 1976 – Severní Amerika, Montreal, Toronto - finále

Poznámka autora:

Františka Pospíšila bych zařadil mezi velikány československého hokeje a bezpochyby patří i mezi špičku obránců celého světa. Jeho hokejové umění pomohlo nejen Kladnu, ale i naší reprezentaci k získání mnohých cenných hokejových trofejí, i těch nejvyšších.

4. 7. Eduard Novák

Osobní údaje

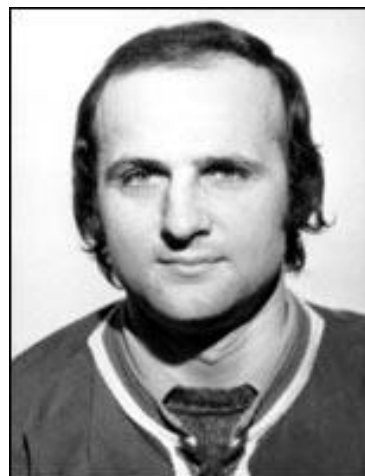
narozen 27. listopadu. 1946 v Buštěhradu

zemřel 21. října 2010

Výška 181 cm

váha 82 kg

útočník

Životopis

Dětství prožil v Buštěhradu, vyučil se zámečníkem a poté vystudoval hutnickou průmyslovku v Kladně. Se sportem začínal v žácích, ale ve fotbale. Snil o kariéře fotbalisty, ale z Kladna a rodného Buštěhradu se mu nechtělo odcházet. O tom, že se stal hokejistou rozhodla vlastně jen obrovská náhoda. Byl na dovolené s uční SONP nedaleko Nového Strašecí, kde měli tréninkový tábor i mladí kladenští hokejisté. Součástí tohoto soustředění byl i pětiboj. Zúčastnili se ho všichni dorostenci. K poměrně velkému překvapení nevyhrál žádný hokejista, ale právě Eda Novák. Trenér Korych, který v té době vedl dorostence, ho ihned zařadil mezi hokejisty, a vůbec nedal na Novákovi protesty. Trenér ale vůbec nevěděl, že tento chlapec nikdy před tím hokej nehrál. Nováka to lákalo, byla to pro něho nová a poměrně velká výzva. S hokejem tedy začal dost pozdě, až v sedmnácti letech pod SONP Kladno, psal se rok 1962. Do družstva dobře zapadl, bruslil poměrně dobře a během několika měsíců v tréninku vše dohonil. Vzhledem k úspěchu v hokeji byl zařazen na vykonání základní vojenské služby v roce 1965 do prvoligového družstva Dukly Košice. Bohužel před zahájením sezony se zranil, a tak toho v sezóně moc neodehrál. Vše si vynahradil následující rok, Dukla si vedla poměrně dobře. Bohužel, ani zde se však z hokeje dlouho neradoval, neboť byl z neznámého důvodu převelen v roce 1966

do Dukly Písek. Po návratu do civilu v roce 1967 se vrátil do Kladna, už do A-mužstva. Zde mu začala ta pravá ligová kariéra. V sezonách 1968-1979 sehrál za Kladno celkově 742 zápasů a vstřelil 488 gólů. V roce 1979 přestoupil do Gottwaldova a v roce 1980 do Kagenfurtu v Rakousku. V roce 1982 hrál s Františkem Kaberlem v Japonsku v HC Furukawa Denko, poté se vrátil do Kladna v roce 1983 a v roce 1984 hrál opět v Japonsku. V té době měl neobvyklé číslo 77, a to z důvodu, že jeho 7 byla obsazena. Aktivní sportovní činnost zakončil v roce 1985 v německém Duisburgu. Ve své hokejové kariéře nasbíral se svým kladenským týmem celkem 5 mistrovských titulů a stal se dvojnásobným mistrem světa v letech 1976 a 1977.

Největší úspěchy:

Mistrovství světa:

8.-25. 4. 1976 - Polsko, Katowice – zlato

21. 4.-8. 5. 1977 – Rakousko, Vídeň – zlato

Zimní olympijské hry:

3.-13. 2. 1972 – Japonsko, Sapporo – bronz

4.-15. 2. 1976 – Rakousko, Innsbruck - stříbro

Od druhé poloviny 80. let pracoval jako trenér především na Kladně. V roce 2009 byl Eduard Novák uveden do Síně slávy českého hokeje. Dne 21. října 2010 náhle zemřel, a to ve věku pouhých 63 let. Jeho portrét visící pod stropem kladenského zimního stadionu v Kladně navždy bude připomínat jeho hokejové umění.

(Soukromá sbírka Josefa Jágra, Josef Jágr, Miroslav Oliverius, Kladno hokejové, rok vydání 2004, vydáno pro Statutární město Kladno v nakladatelství Milan Horák – REGO, vydala firma Dr. Josef Ženka, strana 377)

Poznámka autora:

Všestranně nadaný sportovec, který se k hokeji dostal náhodou. Náš hokej získal vynikajícího sportovce a člověka. Jeho jméno je úzce spjato s ligovým i reprezentačním hokejem. Působil i jako vynikající trenér. I když tento hokejista, bohužel, není již mezi

námi, mezi hokejovými fanoušky a v historii československého hokeje bude navždy jeho jméno zapsáno zlatým písmem.

4. 8. Otakar Vejvoda starší

Osobní data

Narozen 11. listopadu. 1950 v Kladně

výška 172 cm

váha 68 kg

obránce

Životopis

K hokeji si našel cestu sám. Když mu bylo deset let, v novinách se dočetl o náboru do hokejového oddílu SONP. Byl přijat. Za Kladno začal hrát v roce 1968. Netrvalo dlouho a již slavil své první úspěchy. Společně s Milanem Novým, na mistrovství ČSR obsadili druhé místo. V dorostu pak získal již titul mistra. Nepatřil mezi robustní obránce, ale obejít ho, bylo těžké. Vystudoval průmyslovou školu v Kladně a vojenskou službu strávil v letech 1971 – 1973 v Dukle Jihlava. Zde s ním narukoval i brankář Krása a také po roce i Kaberle. Z vojny se vrátil v roce 1973 a nastoupil za SONP Kladno. V sezoně 1981/82 přestoupil do Sparty Praha, kde působil až do konce sezony 1985/86. Sehrál 633 zápasů a vstřelil 106 branek. V různých výběrech reprezentoval československo. V závěru své kariéry působil v roce 1986 v Jugoslávii v mužstvu CZ Bělehrad. Od roku 1989 působil jako trenér. Pracoval s dorostem i A-mužstvem v Kladně (1991-2002), poté v Litvínově nebo v Kadani. Od roku 1994 působil pět let jako trenér v Japonsku (Furukawa Denko). Od sezony 2002 trénoval v Berouně. Také zastával funkci sekretáře HC Kladno. Lednímu hokeji se také věnují jeho dva synové – Otakar a Martin.

(Okresní státní archiv, soukromá sbírka – Jágr Josef, Josef Jágr, Miroslav Oliverius, Kladno hokejové, rok vydání 2004, vydáno pro Statutární město Kladno v nakladatelství Milan Horák – REGO, vydala firma Dr. Josef Ženka, strana 310)

Největší úspěchy:

Mistr ligy – 1971/72 (Jihlava), s Kladnem 1975/75, 1975/76, 1976/77, 1977/78, 1979/80

Pohár mistrů evropských zemí – 1977

Poznámka autora:

Jeden z nejlepších obránců své doby, kterého, jak říkali jeho soupeři, bylo občas nemožné obejít.

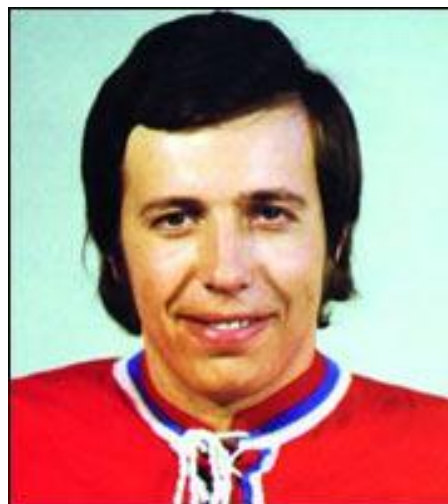
4. 9. František Kaberle starší

Osobní data

Narozen 6. srpna 1951 v Kladně
obránce

Životopis

Své dětství strávil ve Velké Dobré u Kladna. Rodiče pracovali v Jednotě a tak většinu času byl s prarodiči. Ke sportu ho od dětství vedl především děda, rodiče z toho moc nadšení nebyli. Také to byl on, kdo ho přivedl do slavného hokejového klubu SONP Kladno. Dost dlouho se rozhodoval mezi hokejem a fotbalem. Děda mu zemřel ve dvanácti letech na infarkt a tak si sport musel prosadit sám. Když mu bylo čtrnáct, mohl do Kladna již jezdit sám a tak se tajně se přihlásil do hokejového klubu PZ Kladno, které patřilo učilišti SONP Kladno. Na tréninky jezdil na kole třikrát v týdnu. Vše bylo prozrazeno v létě, když přišla pozvánka na letní soustředění, kterou museli podepsat rodiče. V této době ho začal hokej opravdu bavit a také mu konečně došlo, že musí tvrdě pracovat a trénovat, aby se prosadil. Dával si vždy jen postupné cíle, které mohl naplnit. Nejprve se chtěl dostat do prvoligového Kladna, podařilo se. V roce 1969 toužil hrát na mistrovství juniorů v Ženevě. Bylo mu osmnáct let a cítil se královsky. On, obyčejný kluk z vesnice vyjel poprvé do světa a rovnou do Ženevy.

Vystudoval Střední průmyslovou školu v Kladně, v té době nikdo nevěřil, že by se dalo hokejem nějak slušně uživit, hlavně rodiče lpěli na vzdělání. Studium si ale kvůli hokeji musel rozložit na plných šest let. Po maturitě narukoval do Dukly Jihlava v roce 1972. Klub si velice dobře hlídal všechny chlapce, kteří měli jít na vojnu. Vůbec se mu tam nechtělo, ale nepodařilo se mu to, musel nastoupit. Z Kladna tam ještě nastupoval Milan Nový, dodnes vlastně jeden z nejlepších střelců v historii českého hokeje. Po nějaké době pobyt v Dukle Kaberle hodnotil kladně, neboť měl vlastně štěstí zakotvit na dva roky v kvalitním mužstvu. Vůbec nic vlastně po sportovní stránce na vojně neztratil. Naopak, získali dokonce titul mistrů republiky, hrál s bratry Holíkovými, Milanem Chalupou a dalšími. Po návratu z vojny v roce 1974 se vrátil zpět do Kladna, pracoval v Poldovce za běžný dělnický plat. Kladeňáci se stali nejlepším prvoligovým klubem. Důvodem bylo i to, že v té době hráli hokej hoši hlavně z okolních vesnic, byli zarputilí, odhodlaní a nic nevzdávali. Neměli zdaleka takové podmínky jako v Dukle, ale nic je nerozhodilo a každého vítězství si velmi vážili a uměli se z něho patřičně radovat. Také družstvo bylo vynikající – Milan Nový, Ota Vejvoda, Jan Neliba. Dokázali během šesti let (1974-1980) získat pětkrát titul mistra republiky a jeden Pohár mistrů evropských zemí, což se nikdy žádnému civilnímu klubu nepodařilo. Ve skrytu duše si dal další cíl – dostat se do reprezentace. Opět se mu cíl podařil splnit a to když mu bylo dvacet tři let. Za reprezentaci prvně startoval v Moskvě a odehrával se na Turnaji Izvěstijí v roce 1974. Poté už v roce 1975 hrál první mistrovství světa v Německu. Po prohře s Ruskem získal stříbrnou medaili. O této době se říkalo, že se hráči SSSR museli nechat vyhrávat, toto Kabele však popřel. Rusové měli vždy velice tvrdé trenéry a měli vlastně neomezenou moc, této době trenér Tichonov toho uměl náležitě využít. Hra byla tenkrát velice tvrdá a připomínal v některých chvílích spíše hokej kanadský. Hokejová léta 1970-1980 patřila k jeho nejlepším. Kabele hrál za reprezentaci v době působení trenérů Karla Guta a Jána Staršího a to v letech 1974 až 1980. Za jejich vedení získali dvakrát titul mistrů světa a třikrát stříbro. Kaberle hrál na Kanadském poháru a na olympiádě v Lake Placid v roce 1980. V průběhu sezóny 1982/83 dostal nabídku z Japonska. Aby hráč mohl za totalitního režimu vycestovat, musel splňovat určité podmínky. Muselo mu být třicet dva let, musel mít minimálně dva tituly mistrů světa, dále být držitelem státního vyznamenání a odehrát alespoň sto padesát utkání za národní mužstvo. Naštěstí toto vše Kaberle splňoval a nad nabídkou

vůbec nezaváhal. Viděl, že nelze hokej hrát jen pro radost. Stále častěji bojoval se zdravotními problémy a bylo mu jasné, že by bylo vhodné se finančně zabezpečit, než bude muset s vrcholovým hokejem skončit. S vedením klubu Furukawy Denko byly domluveny dobré podmínky a vlastně bez nějaké zvláštní přípravy začal hrát Kaberle za japonský klub. Spolu s ním dostal ještě nabídku Eduard Novák, takže vlastně nastupovali dva, což bylo pro oba výhodné. V Japonsku byli oba velice dobře přijati. Kaberle působení v Zemi vycházejícího slunce řadí mezi nejzajímavější ve svém životě. Ocítl se ve světě lidí s úplně jinou mentalitou. Japonsko bylo pro něho důležitým životním předělem, ale jak sám prohlásil, žít na trvalo by tam nechtěl. Vždy se ze světa vracel na stálo domů a u své rodiny, jak sám řekl, byl ten nejšťastnější chlap. V letech 1984-85 (poslední sezona) hrál v Německu, DCS Duisburg. Vzhledem k tomu, že Německo je náš blízký soused, zde Kaberleho nic nepřekvapilo.

Díky hokeji si uvědomil, důležité lidské vlastnosti a jak je snadné člověka připravit o radost. Jeden problematický člověk dokáže rozhádat celé družstvo a zkazit náladu všem kolem sebe. On sám si dokázal uvědomit, že za své problémy si člověk občas může sám, že je nutné se nad sebou zamyslet, problémům se postavit a řešit je. Vymlouváním a přecházením problémů se nikdy nic nevyřešilo.

V národním mužstvu skončil v jednaticeti letech. Podařilo se mu získat dvě zlaté a tři stříbrné medaile na mistrovství světa, na olympijských hrách v Lake Placid páté místo a druhé místo v Kanadském poháru v roce 1976. V reprezentaci ČSSR odehrál 104 zápasů, vstřelil 8 gólů. V české lize odehrál 426 utkání, vstřelil 49 gólů.

Největší úspěchy:

Mistrovství světa:

- 4.-19. 4. 1975 - Německo, Mnichov - stříbro
- 8.-25. 4. 1976 – Polsko, Katowice – zlato
- 21.4.-8.5.1977 – Rakousko, Vídeň – zlato
- 26.4.-14.5. 1978 - Československo, Praha – stříbro
- 14.-27.4.1979 – SSSR, Moskva – stříbro

Zimní olympijské hry:

- 13.-24. 2. 1980 USA, v Lake Placid

František Kaberle se nikdy nestal extra vynikajícím hráčem a ani oslavovanou hvězdou jako například Ivan Hlinka. Byl ale oním poctivým řadovým hráčem, který se dokázal přizpůsobit stylu, kterým mužstvo hrálo, i svým spoluhráčům. Vynikal kombinačními schopnostmi, periferním viděním, přesnou nahrávkou. Bez těchto hráčů by se neobešel žádný tým. Jsou prostě nepostradatelní.

I v osobním životě se mu dařilo. Oženil se, s manželkou Lídou má dva syny Františka a Tomáše, oba jsou výborní hokejisté.

(Osobní rozhovor s Františkem Kaberlem, Kabele, F. – Šloufová, A. *Já a moji synové*, vyd. Vydavatelství 999, 1995, 176 s., ISBN 978-80-86391-38-0)

Poznámka autora:

Osobní setkání s Františkem Kaberlem bylo velice přínosné a příjemné. Působil velice skromným dojmem a nechtěl ani hodnotit úspěchy svých synů. Svými výkony přispíval k úspěchům kladenského i reprezentačního týmu. Váží si nejvíce svých prvních medailí a umístění, kterých dosáhl. Jako jeden z prvních odletěl působit do Japonska. V době totality to nebylo vůbec jednoduché. Setkal se zde s absolutně novými způsoby, ale zůstal stejně tím skromným člověkem, který byl nejšťastnější doma, kam se také neustále a rád vracel. Díky rozhovoru s panem Kaberlem jsem mohl porovnat dnešní hokej a hokej z dob jeho aktivní činnosti. Myslím, že díky rozdílným dobám, finančním a tréninkovým možnostem je to opravdu dnes o něčem jiném. Mladí hokejisté, kteří ještě ani pořádně nestojí na bruslích, již sní o velkých úspěších v NHL a především o velkých penězích. Dříve se hokej hrál opravdu více pro radost a pro umístění jako takové. Pro hokejisty dřívější doby bylo ctí reprezentovat se lvíčkem na prsou. Z rozhovoru vyzařoval opravdový zájem o sport, pan Kaberle má úžasný a obrovský přehled o hokejovém dění v celém světě. Hlavně zdůrazňoval lásku ke sportu jako k takovému, že by měl být součástí člověka samého a že by sport neměl být vnímán jako cesta k lehce vydělaným velkým penězům.

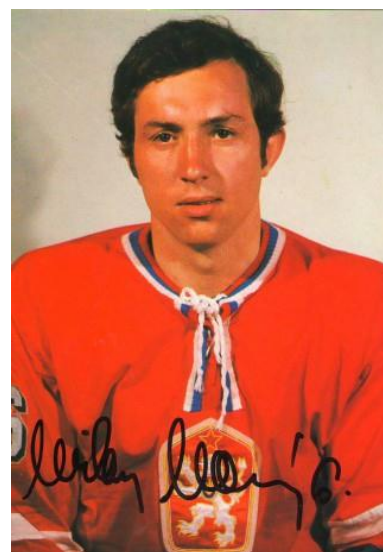
4. 10. Milan Nový

Osobní data

narozen 23. září. 1951 v Kamenných Žehrovicích
střední útočník

Životopis

Vyrůstal v nedaleké vesničce Kamenné Žehrovice, které jsou vzdálené přibližně 6 kilometrů od kladenského zimního stadionu. Na led ho začal otec vozit od devíti let, kde začal sbírat své hokejové zkušenosti. Od začátku vynikal mezi svými vrstevníky, zejména svou obětavostí a hlavně počtem nastřílených branek. Za TJ SONP (tělovýchovná jednota dále jen TJ) začal hrát v roce 1963. V sedmnácti letech již oblékl dres prvoligového Poldi Kladno a v letech 1972-1974 prožil v Dukle svou základní vojenskou službu. Ještě tam se stal ve svých jednadvaceti letech nejproduktivnějším hráčem a střelcem naší nejvyšší soutěže, a to v konkurenci takových hokejových jmen jako Hlinka, Martinec a Nedomanský. Po návratu z vojny v roce 1974 se vrací do TJ SONP Kladno. Po emigraci Nedomanského do Kanady ho nahradil v reprezentaci. Nový se jako reprezentační nováček výborně uvedl na mistrovství světa v Německu, kde dokázal posbírat osm bodu z deseti zápasů. Domů přivezl stříbrnou medaili.

Nejlepší sezónou pro Nového se stal rok 1976. S Kladnem získal třetí titul ligy, byl nejlepší v kanadském bodování a stal se také nejlepším střelcem. Střelecká forma mu vydržela i na olympijských hrách v Innsbrucku, kde získalo mužstvo stříbrnou příčku, a na mistrovství světa v Katovicích, kde vybojoval zlato. Dokonce se mu podařilo přidat i další úspěch - v prvním ročníku Kanadského poháru rozhodl jediným gólem k vítězství nad kanadskými profesionálními hráči. Velké štěstí prožil i v osobním životě, v posledních dnech šampionátu se mu narodila dcera Klára. I další rok pro něj byl ve znamení dalších skvělých výkonů. Ve Vídni získal podruhé titul mistra světa a získal Zlatou hokejku pro nejlepšího hokejistu Československa 1977. Absolutně největším trumfem bylo vítězství v Poháru mistrů evropských zemí a rovněž obhajoba ligového titulu. K tomu přispěl 59 góly a získal 89 kanadských bodů, čímž vytvořil dva doposud platné rekordy nejvyšší soutěže.

Olympijské hry 1980 v Lake Placid nebyly zrovna těmi úspěšnými, reprezentace Československa obsadila až páté místo. Pro Milana byly ale úspěšné, v šesti zápasech získal 15 bodů a stal se nejproduktivnějším hráčem turnaje. Dále přibývá další kladenský titul v lize. V Kladně vytvořil Nový výbornou dvojici s obráncem Františkem Pospíšilem, který ho neustále zahrnoval přesnými přihrávkami, které končily v brance soupeře. Pro svůj trénink střelby si doma Nový vymyslel ocelové puky. Získal tak do paží neuvěřitelnou sílu a poté, kdy v zápase hrál s klasickým kotoučem, i ty nejtvrďší střely předváděl s absolutní lehkostí.

V roce 1982, když získal třetí trofej ve Zlaté hokejce a první místo v bodování československé ligy, mohl Nový hrát v zahraničí. Odjel do Washingtonu Capitals (1982-1983), kde začal hrát s číslem 66, neboť jeho šestka již byla obsazena. Jako nejstarší hráč ve svých 31 letech rozhodně v kádru Capitals nezaostával za mladšími kolegy. Se svými 48 body patřil k nejproduktivnějším hráčům celého týmu. I dnes ho klub zve na návštěvu a velice si ho váží. Po návratu ze zámoří hrál ještě dvě sezóny ve Švýcarsku (1983-1985) a jednu ve Vídni (1985-1986). Po návratu z Rakouska chtěl ukončit kariéru, ale Kladno sestoupilo z nejvyšší soutěže a tak se Nový rozhodl klubu pomoci. Kladno se vrátilo mezi elitu, a ve svých šestatřiceti letech odehrál ještě jednu sezonu. V polovině sezóny 1988-1989 mu na křídlo připadl tehdy šestnáctiletý Jaromír Jágr a tímto došlo ke spojení dvou hráčů, kteří nejvíce ovlivnili československý hokej. Na jedné straně stála největší osobnost let sedmdesátých a osmdesátých a na druhé straně největší osobnost současnosti.

Po skončení kariéry v roce 1989 Nový působil jako sekretář kladenského oddílu, ale to ho neuspokojovalo a dal se na podnikání. Nejprve založil cestovní kancelář a poté firmu Talent (obchodoval s kosmetikou). V listopadu 1995 založil Nadaci Milana Nového, která pomáhá nejen bývalým hokejistům, ale i dalším sportovcům, kteří se ocitli v beznadějných životních situacích nebo byli postiženi zdravotními komplikacemi a obtížemi. V roce 1997 v dresu Kladna nastoupil také Milan Nový junior.

Největší úspěchy:

Zimní olympijské hry:

4-15. 2. 1976 Rakousko, Innsbruck - stříbro

Mistrovství světa:

- 4.-19. 4. 1975 - Německo, Mnichov – stříbro
- 8.-25. 4. 1976 - Polsko, Katowice – zlato
- 21. 4.-8. 5. 1977 - Rakousko, Vídeň - zlato
- 26. 4.-14. 5. 1978 – Československo, Praha - stříbro
- 14.-27. 4. 1979- SSSR, Moskva - stříbro
- 12.-26. 4. 1981- Švédsko, Stockholm - bronz
- 15.-29. 4. 1982 Finsko, Tampere, Helsinky – stříbro

Kanadský pohár:

- 1976 – vítězství
- 1981 – semifinále

Československá hokejová liga:

vítězství v letech 1973-1980 (šest vítězství)

(Státní okresní archiv Kladno, osobní sbírka Josefa Jágra, Josef Jágr, Miroslav Oliverius, Kladno hokejové, rok vydání 2004, vydáno pro Statutární město Kladno v nakladatelství Milan Horák – REGO, vydala firma Dr. Josef Ženka, strana 319)

Poznámka autora:

Milan Nový patří mezi obrovské talenty a největší osobnosti v historii kladenského hokeje. Jeho jméno je spjato jak s úspěchy ligovými, tak reprezentačními. Úžasný střelec, který se rodí opravdu výjimečně. Byl vzorem Františka Kaberleho a dalo by se říci, že ovlivnil i jeho kariéru. Zahrál si s Jaromírem Jágrem a jejich hra byla úžasná souhra dvou ojedinělých osobností a talentů. Hra dvou hvězd – jedné zacházející a druhé vycházející.

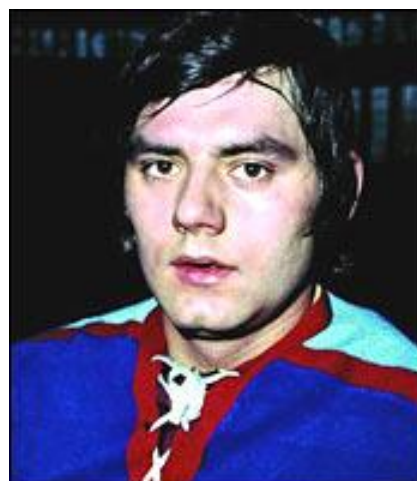
4. 11. Miroslav Krása

Osobní data

narozen 2. února 1952 v Prunéřově

výška 180 cm, váha 88 kg

brankář

Životopis

I když není rodákem z Kladna, hokejovou kolébkou se mu stala v roce 1964 PZ Kladno.

V nejvyšší hokejové soutěži začínal již na začátku 70. let a poté v letech 1971/1973 na základní vojenské službě, během které startoval samozřejmě za Duklu Jihlava. V dukle získal již mistrovský titul. Z vojny se vrátil v roce 1973 do POLDI Kladno, kterému zůstal věrný řadu let, až do roku 1987. V letech 1978-1979 a v roce 1980 získal s Kladnem jako brankářská jednička pět titulů republikového ligového šampióna. Snad největší úspěch oslavil v roce 1979, kdy s Kladnem získal vítězství v Poháru mistrů evropských zemí. Ve finále zvítězili až v samostatných nájezdech- sám se podílel na vychytání dvou ze tří nájezdů. S týmem Poldi se zúčastnil zájezdu do USA a Kanady, kde si zachytil proti profesionálům. Se svým klubem prožil ale i sestup do nižší ligové soutěže. V reprezentačním týmu měl obrovskou konkurenci, a i přesto několikrát oblékl reprezentační dres se lvem na hrudi. Na závěr své kariéry působil i v zahraničí, a to v jugoslávské Vojvodině Novi sad.

Po ukončení aktivní sportovní činnosti se věnoval trenérské činnosti nejprve v Rakovníku, ale opět se vrátil do Kladna, kde působí dodnes. Vychoval již několik výborných brankářů, ze kterých bych jmenoval Hniličku, Pavelce, Vokouna. V dnešní době se věnuje úplným brankářským začátečníkům a pomáhá jim v jejich prvních krůčcích.

Největší úspěchy:

několikanásobný mistr ligové soutěže

1979 - vítěz Poháru mistrů evropských zemí

(Státní okresní archiv Kladno, soukromá sbírka Josefa Jágra Josef Jágr, Miroslav Oliverius, Kladno hokejové, rok vydání 2004, vydáno pro Statutární město Kladno v nakladatelství Milan Horák – REGO, vydala firma Dr. Josef Ženka, strana 395)

Poznámka autora:

Tento vynikající brankář neměl ve své době příliš štěstí. Ačkoliv byl kladenskou jedničkou, která svému mužstvu vychytala několik mistrovských titulů a dokonce Pohár mistrů evropských zemí, reprezentoval československo jen šestkrát. V jeho době měli trenéři k dispozici velká jména jako Holeček, Dzurila, Králík. Bohužel, Krása moc šancí nedostal. Své obrovské kvality potvrdil v trenérské profesi, neboť v Kladně odchoval několik vynikajících brankářů současné doby – Milana Hniličku, Tomáše Vokouna a mnohé další.

4. 12. Pavel Patera

Osobní data

narozen 6. září 1971 v

Kladně

výška 184 cm

váha 78 kg

útočník

Životopis

Je hodnocen jako jeden z nejlepších útočníků, kteří na

Kladně vyrostli. Je jedním z legendární Blue linie (Patera, Procházka, Vejvoda ml.), která se proslavila v celém hokejovém světě. Začínal s hokejem velmi brzy, již ve svých sedmi letech v družstvu žáků PZ Kladno. Poté přestoupil do dorostu SONP Kladno. V letech 1990-1991 již hrál nejvyšší hokejovou soutěž za HC Kladno. V kladenském dresu sehrál 320 utkání a vstřelil 112 branek, hrál zde až do roku 1998. Stal se

nejproduktivnějším hráčem v letech 1995 a 1997. V roce 1996 přestoupil do AIK Stockholm (do 1998), odkud odchází v roce 1998 do HC Vsetín, kde působil dva roky. V roce 1999 využívá nabídky a opět přestupuje, ale tentokrát do Dallas Stars (do roku 2000), poté do Minnesoty Wild (2000-2001), dále do Clevelandu (2000-2001), odkud se vrací na rok do HC Kladno (2001-2002) a odtud putuje do Avangard Omsk (2001-2004). V roce 2004 se vrací do kladenského týmu, kde působí doposud.

Byl jednou z vůdčích osobností reprezentace více než 8 let, v roce 1996 přestoupil do Švédska a poté do NHL. Nechyběl u žádného velkého úspěchu naší reprezentace, je držitelem zlaté olympijské medaile z Nagana. V československé reprezentaci odehrál 198 utkání a vstřelil 48 branek.

Největší úspěchy:

Mistrovství světa:

- 21. 4.-5. 5. 1996 -Rakousko, Vídeň – zlato
- 1.-16. 5. 1999 – Norsko, Lillehammer – zlato
- 29. 4.-14. 5. 2000 – Rusko, Petrohrad – zlato
- 28. 4.-13. 5. 2001 – Německo, Norimberk – zlato

Zimní olympijské hry:

- 7.-22. 2. 1998 – Japonsko, Naganu – zlato

(Josef Jágr, Miroslav Oliverius, Kladno hokejové, rok vydání 2004, vydáno pro Statutární město Kladno v nakladatelství Milan Horák – REGO, vydala firma Dr. Josef Ženka, strana 486, soukromá sbírka Josefa Jágra)

Poznámka autora:

Jeden z nejlepších současných hokejistů, kteří u nás působí. Jeho nepřehlédnutelný talent nejvíce zužitkoval v dnes již legendární Blue linii a mohli jsme s ním společně oslavit nezapomenutelné úspěchy. K největším jistě patří ZOH v Naganu a zisk zlaté olympijské medaile. Triumfální návrat českých hokejistů z Japonska jsem mohl osobně sledovat, i když pouze u televizní obrazovky. Pro mnohé fanoušky, kteří mohli české hokejisty přivítat na Staroměstském náměstí a radovat se z jejich úspěchu

za skandování „kdo neskáče, není Čech“, to byl jistě jeden z nejsilnějších sportovních zážitků. Přivítání hokejových reprezentantů nestaroměstském náměstí lze přirovnat k návratu vítězného válečného tažení. Pavel Patera by si jistě zasloužil vstoupit do naší hokejové síně slávy. Velkým přáním příznivců kladenského hokeje je, spatřit ho ještě po boku Jaromíra Jágra na domácí scéně.

4. 13. Jaromír Jágř

Jaromíru Jágřovi jsem v této práci věnoval mimořádný prostor, a to z důvodu jeho jedinečnosti a výjimečnosti. Tento muž je bezesporu nejlepším hráčem v celé historii československého i českého hokeje a dovolím si říci, že se řadí i mezi absolutní špičku světového hokeje. Dovolím si ho zařadit vedle takových jmen jako je Wayne Gretzky, Mario Lemieux, Pat Lafontaine nebo Bobby Orr.

Osobní data

narozen : 15.února 1972

útočník

výška 189 cm

Životopis

Jaromír Jágř již ve třech letech zkoušel své první krůčky na rybníku na tzv. šlajfkách, bruslích na kličku, rok na to již dostal své první „kanady“. Rodiče ho vedli ke sportovní všestrannosti, v zimě i

lyžoval. Do hokejové přípravy začal chodit dříve než do školy k panu Zdeňku Průchovi. Své začátky prožil opravdu docela krušné, v oddílu byl nejmladší a dokonce i nejmenší, došlo i na slzy a tak na tréninky malého Járu zpočátku vodila pouze maminka. V přípravce se trénovalo třikrát týdně, v roce 1978 se stal trenérem přípravy pan

Miroslav Ibl a Jarda byl rychlejší než jeho spoluhráči. Již v této době začínal být samotářem. Jeho spoluhráči byli starší, hokejově se jim vyrovnal, dokonce začal být lepší než oni. Se svými vrstevníky se nekamarádil, neboť na to neměl díky tréninkům čas, a tak začíná být samorostem, což mu svým způsobem zůstalo po celý život. Postupně se formuje i jeho povaha. O co méně se projevoval ve škole, mezi spolužáky, o to víc byl vidět na stadionu, na tréninku. Vyhrával závody v rychlosti, získával obratnost, celkově se zdokonaloval.

Jágr ml. se nikdy netajil tím, že jeho otec vždy měl největší podíl na jeho růstu. Od útlého věku ho učil bruslit, nahrávat, držet hokejku. Jeho otec hokej hrál a to velice dobře, ale v sedmnácti letech musel kvůli zdravotním problémům slibnou kariéru ukončit. Vše s ním probíral, rozebíral, vytýkal chyby a neustále ho nutil o všem přemýšlet. Otec ho nikdy nechválil. Vozil ho na tréninky, sledoval jeho zápasy, vždy mu sdělil chyby, co jak má udělat. Pokud to šlo, nikdy nevynechal, a tak se dohodli s Karlem Beranem, trenérem, že bude dělat vedoucího a i zajišťovat jiné věci kolem klubu. „Táta neustále vymýšlel cesty, jak se zlepšit a s hodně lidmi o tom dokázal (i hodiny diskutovat“. Posiloval jen silou vlastního těla – dřepy, kliky, běh. Když už to nešlo, musel překonat sám sebe a nikdy to, jak se říká, nezabalil. Pořídil si zápisníček, který se stal horším a přísnějším než jeho otec. Vždy musel splnit svou denní dávku cvičení. Pro uvolnění svalů si šel ještě zahrát fotbal. Na základní škole v turnajích začínal získávat různá ocenění, a lepšího hráče nebylo. Pravidelné cvičení se projevilo a Jarda ujížděl všem protihráčům. V roce 1980 malý Jágr mohl teoreticky hrát za čtyři družstva – mladší žáci A, B a dvě mužstva přípravy. Nastaly docela problémy, protože žádný z trenérů ho nechtěl uvolnit pro to druhé. Nakonec se udělaly rozpisy tak, aby se nekryly a nevznikly žádné problémy. Během víkendu Jarda sehrával i pět zápasů. Za sezonu 1980/81 vstřelil 310 branek. Podobné to bylo i následující rok, kdy chodil do čtvrté třídy, hrál za šestou, celoroční turnaj pak za pátou a za svou třídu jen když „hořelo“. V únoru ale také přišlo první zranění – zlomil si ruku v zápěstí a měsíc nesměl trénovat. Za sezonu i tak ale dává 248 gólů. Zápasy si začínaly být podobné, jakmile si Jágr zajel pro puk před branku, „nášlápl“, nikdo neměl šanci jej dohonit a s oblibou vozil puk až do branky. Zde začal také poznávat druhou stránku hokeje – její bolestivost. Nedokázal by ani spočítat, kolikrát byl na zemi, kolikrát dostal hokejkou. Již v žácích ve svých spoluhráčích i soupeřích potkával kluky, se kterými pak hrál

v NHL i v reprezentaci. Jeho otec měl vždy ze synových výkonů samozřejmě radost, ale také se bál, aby nezpychl a nepřestal pořádně trénovat. A tak ho jednoduše držel při zemi tím, že musel hrát se staršími chlapci, na což byl ale zvyklý. Tím jen získával. Ve své kategorii již Jágr junior vynikal. Naučil se také pozorovat jak hrají jeho spoluhráči, ale i soupeři a těžil z toho. Pokud se Jágrovi dařilo ve všem na ledě, jiné to bylo ve škole. Základní školu první tři roky navštěvoval v Hnidousech, poté přešel do sportovní třídy do Kladna. Ve třídě byli sami hoši, a tak se stal postrachem celého pedagogického sboru. Jeho druhou velkou láskou bylo kreslení. Když mu rodiče chtěli dát nějaký dárek, uprosil je o čtvrtky. Jeho výtvary byly i na výstavách.

Od útlého dětství prožíval prázdniny na Šumavě u babičky a dědy, kam jezdil se starší sestrou Jitkou tak dlouho, jak mohl a dokud mu příprava nezabrala celé prázdniny. Zde vyráběl ze dřeva, hobloval a vymýšlel různé věci. S prarodiči měl výborný vztah, vyprávěli mu o životě a všechny pravdy o komunismu. Právě jeho babička byla tím důvodem, že si na helmu přilepil ihned po revoluci číslo 68 (rok 1968) a přidal k tomu dvě iniciály – DA. Nikoho tehdy nenapadlo, že jsou to otočená začáteční písmena Alexandra Dubčeka. Babička byla i jeho první učitelkou, vysvětlovala mu vše, co chtěl vědět, vše, co se dělo a co ho zajímalo. Měla vlastně přehled o všem co se událo. Dědu zavřeli za to, že odmítl vstoupit do JZD (jednotné zemědělské družstvo), a tak oba prarodiče měli těžký život. Prarodiče z otcovy strany na tom byli ještě hůře, pamatuje si jen babičku, děda zemřel před jeho narozením.

K tomu, jakým je Jaromír hokejistou i člověkem, přispěli oba rodiče. Máma nejen chápala jeho nadšení pro hokej, ale ještě ho i podporovala. Vzhledem k různým hokejovým akcím hodně zameškal ve škole, a právě jeho maminka a pak i jeho sestra mu pomáhaly. A právě ony si od jeho spolužáků půjčovaly sešity a dopisovaly mu je. On sám říká, že by to bez jejich pomoci zřejmě moc dobře nezvládal. I tak byla jeho studentská léta hodně náročná. Na jeho kondici se opět podepsala maminka, která se starala o jeho životosprávu. Do školní jídelny nechodil, a vzhledem k tomu, že měli své hospodářství, suroviny měli také domácí. Strava, její složení a pestrost je velice důležitá pro každého sportovce, natož pro vrcholového. Neustále byl hladový, něco jedl, také byl skoro stále na ledě a energii bylo potřeba doplňovat.

Nastalo klíčové období, přechod do družstva dorostu. Hodně se stávalo, že kluci nezapadli do kolektivu, hra se nedařila jak by chtěli a to mnohé odradilo. Nastala

otázka, co dál. Trenéry se mu staly pánové Šebek a Šindler. Právě s nimi absolvoval letní nezapomenutelné soustředění. Po této době nastala velká otázka „co s ním“? V této době již trénoval s kluky, kteří už došli do puberty, v žákovském družstvu již vůbec neměl svým uměním co pohledávat. Jedinou možností a nápadem bylo ho ostrašit. A tak se jeho táta a trenér vydali do Prahy vyjednávat s panem Karlem Kopřivou, který měl tuto problematiku na starosti. Při jednání se zdálo, že budou neúspěšní, až do chvíle, kdy vytáhli svůj veliký trumf – potvrzení od lékaře na registračním průkazu. Se slovy: „Vy jste normální magoři,“ razítko otec od funkcionáře nakonec dostal a tím začala Jágrova kariéra v dorostu.

Stalo se tak v sezoně 1984-1985 a Jarda patří k nejmladším hráčům celé ligy. To už byl ale jiný hokej, než na který byl Jarda zvyklý. Musel změnit styl jízdy a učit se střílet. Trénoval nejen na ledě, ale také doma na zahradě. Blížil se konec základní školy a musel se rozhodovat kam a na střední školu. Znamky měl docela dobré, a tak se po dohodě s otcem přihlásil na stavební průmyslovku, více méně to táta přikázal. Vzhledem k tomu, že byl neustále na trénincích, zápasech, byla škola pro něho těžká. Individuální plán dostal až od druhého ročníku. Do čtvrtého ročníku školy se sice probojoval, ale maturitu zde nezískal. Sice složil všechny zkoušky, ale nakonec odjel do USA bez maturity. Tu si dodělával až v dospělém věku.

Za mladší dorost hrál dvě sezóny, za starší jednu. V první lize musel trénovat každý den. Stále uměl rozhodovat zápasy, ale již nebyl na ledu jen ten jediný jako dříve. V té době se objevila nová hvězda – Robert Reichel a ten doslova zářil. A právě on se stává prvním Jágrovým hokejovým vzorem. Všichni tehdy obdivovali Gretzkyho. Jenže v roce 1985 se hrálo v Praze hokejové mistrovství světa a Kanadu reprezentoval dvacetiletý hráč Mario Lemieux. Jágra doslova okouznil. Navíc Kanada porazila právě zásluhou Lemieuxa Sovětský svaz 3:1. Vítězi mistrovství se ale stává náš tým. Nikdo, ani Jágr sám, nemohl tehdy tušit, že již za dva roky oblékne svůj reprezentační dres. Svého prvního lvička na prsou si oblékl v Olomouci, kam jel sice jako náhradník, dostal ale příležitost a mohl předvést, co umí. Tehdy ho také potkalo první horší zranění. Pomalu dozrál pro mužstvo dospělých, cítil ale jako křivdu to, že v sezoně 1987-1988 stále hraje za dorost. Došlo ke krizi a nastal okamžik, kdy přemýšlel, že s hokejem skončí. Se svou nabídkou se ozval oddíl Sparty. Začala přetahovaná. Okamžitě byl na otce Jágra vyvíjen nátlak, aby mladý talent zůstal v Kladně. Hnali to dokonce na OV

KSČ (Okresní výbor komunistické strany Československa). Dalo by se ale říci, že Jágr nikdy přejít do Prahy opravdu nechtěl, s myšlenkou si jen pohrával, ale strhlo to docela lavinu. Setkání s kladenskými matadory bylo nezapomenutelné a nikdo z nich mu to neusnadnil. Setkal se takovými jmény jako Milan Nový. Jeho úplně první zápas byl s Litvínovem a v té době mu bylo teprve patnáct let. V sestavě z tohoto důvodu žádný Jaroslav Jágr nebyl, ale skrýval se pod jménem Zdeněk Hrabě. Podařilo se mu hned v zápase vstřelit branku. Další zápas, který se konal o týden později, tým porazil Japonsko a on dává dva góly. Za tento zápas dostal poprvé peníze, vydělal si sto padesát korun československých. Z přechodu do ligy měl opravdu strach, ale zvládl to velice dobře. Na první ligový zápas se připravoval po svém. Večer v deset hodin ještě nebyl v posteli ani nebyl někde na diskotéce, jak by si mohl někdo myslet a jak by to k jeho věku i příslušelo. Pracoval s otcem na poli. První zápas se příliš nevydařil, prohráli, celá sezona byla taková nepodařená, skončili na 9. místě. Za Československo hrál poprvé za družstvo „16“ a zde vypadl, když začal hrát ligu. V té době také měl krizi, byl unavený a vůbec ho nebavilo trénovat. Také, jak již u něho bylo zvykem, měl svou samotářskou povahu a nikoho moc neposlouchal. Zde se setkal s Pavlem Sirobákem, se kterým si vůbec nesympatizovali. Navíc se mu vůbec nedařilo, nechtěl jezdit ani na soustředění. Byl vyřazen trenérem z reprezentace „17“. Ale co bylo docela zajímavé, dostal pozvánku do reprezentace „20“. S tímto týmem se připravoval na mistrovství světa juniorů do dvaceti let, ale nakonec se dohodl s trenérem, že pojede do Kanady na sérii přípravných zápasů reprezentační „18“. Zde toho odehrál hodně a stálo ho to mnoho sil, po návratu z utkání se vrátil zpátky do ligy. Kladno se v ligové soutěži nakonec zachránilo, ale nebylo to jednoduché. Zde už se Jágrovi začínala prolínat liga s reprezentací. Odletěl do Kyjeva, kde již bylo rozehrané mistrovství Evropy „18“ a hokejisté obhájili titul mistra, který neobhájili. Skončili druzí. Tento šampionát byl pro Jágra velice důležitý. Měl možnost srovnání s nejlepšími hráči světa. Také dobře zapadl do kolektivu reprezentace a výborně se sehráli.

V září 1989 nastal veliký svátek pro náš hokej, oslavoval osmdesát let od svého založení. V Praze sehrál dva zápasy tehdejší vítěz Stanley Cupu – tým Calgary Flames. Kanadčané, ale s našim týmem, prohráli oba zápasy. Opět začala liga, ve spojení se školou, to nebyla žádná legrace. Jágra pozvali k přípravnému zápasu proti Sovětskému svazu, a byl to jeho první oficiální zápas za družstvo A. Nastal 17. listopad 1989 a na

podporu stávkujících se nehrála tehdy ani některá utkání, hrálo se až týden poté a to už Jágr začínal přemýšlet nad dalším reprezentačním startem na mistrovství světa hráčů do 20 let, kde obsadili třetí místo. Na tomto mistrovství se v konečném kanadském bodování umístil na druhém místě, hned za Robertem Reichlem. Již tehdy se začalo mluvit o talentu z Kladna a jeho odchodu do NHL. V této chvíli o tom zatím ale Jágr nepřemýšlel, byla před ním ještě celá liga. Otec ho neustále kritizoval za každou chybičku, neboť se bál, aby z úspěchu, který měl, nezpychl a nezačal dělat chyby. Když na to vzpomíná nyní, tak sám říká, že když jede ze zápasu, představuje si mnohdy, co by mu táta řekl, jakou chybu by mu vytkl.

O odchodu do NHL nyní přemýšlel mnohem silněji, když v lize hrál teprve druhou sezonu. Věděl, že volba je jen na něm, nikdo by mu nebránil. V ligových bojích Kladno skončilo na čtvrtém místě, což bylo pro všechny zklamání. Byl ale již nejlepším střelcem a neminulo ho poprvé i ocenění v soutěži o Zlatou hokejku, kde byl celkově čtvrtý. O jeho odchodu mělo rozhodnout mistrovství světa, zde si chtěl dokázat a to hlavně sám sobě, zda na NHL skutečně má, či nikoliv. V přípravných zápasech se setkával již s hvězdami tehdejší NHL. V reprezentačním týmu se potkává trenéra Stanislava Neveselého, kterého si velice oblíbil. Byl to pro něho zajímavý člověk. „Jakmile jsme byli na ledě, nebylo přísnějšího trenéra, ale mimo něj byl velice zábavný, přátelský, jeho průpovídky jsou nezapomenutelné“. Na samotném mistrovství světa postoupil s týmem přes základní skupinu a hráli o medaile. Odvezl si bronzovou medaili, ale pro mužstvo byl turnaj zklamáním. Pro samotného Jágra tento šampionát znamenal však neocenitelnou zkušenost. Zejména zde viděl chyby ve střelbě, ve spolupráci se spoluhráči. Před tímto mistrovstvím vůbec nevěděl, jak hokej za mořem funguje, jak se hraje play-off apod. Agenti NHL na mistrovství pozorovali hráče a vybírali příští talenty pro NHL. Jágrovi bylo již jasné, že bude pro NHL osloven, také on osobně by určitě dal přednost USA před Kanadou. Zástupci NHL sestavují každý rok tabulku nejlepších juniorských hráčů světa a tento rok Jágr obsadil už sedmé místo. Takže o nominaci se nedalo pochybovat. Jen se zatím vůbec nedalo předpokládat, jak se vše bude vyvíjet po draftu. Obával se toho, že ho Kladno nebude chtít pustit a bude trvat na dodržení podepsané smlouvy s klubem.

Jágr s rodiči v červnu odletěl na pozvání Donalda Meehana do Vancouveru, kde se mělo rozhodnout, co dál. Zde ho čekal draft, který ho až šokoval. Vůbec si neuměl

představit, jak to zde vypadá. Agenti o hráčích věděli úplně všechno. Nejen z hokejového života, ale i soukromého, jaký je to člověk, jaký měl vztah k rodičům, jak se choval na ledě, prostě veškeré maličkosti. Po všech jednáních nakonec podepsal smlouvu s Pittsburghem, a to v roce 1990. Musel vypustit Hokejové hry dobré vůle, neboť musel za moře již v červenci, aby se naučil alespoň trochu anglicky. Kolem jeho odchodu se vytvořily problémy, ale největší asi byly s klubem. Najednou ho Kladno nechtělo pustit a cena za Jágra se zvyšovala. Po schůzce obou klubů, kde byl přítomen i jeho otec, se kluby našťěstí domluvily. Otec měl z jeho odchodu v klubu trochu trable, ale po zvolení nového výboru se situace uklidnila.

Takto stručně by se dala shrnout cesta jedné z našich největších hokejových hvězd za slávou do NHL, za kterou vykročil v roce 1990. V Pittsburghu působil až do roku 2001. Následně přestoupil do Washington Capitals (2001/2004), v roce 2004 přijal nabídku New York Rangers (2004/2008), v polovině sezóny 2004/2005 odehrál díky výluce NHL v rodném Kladně, odtud dále putuje do Avantgardu Omsk (2008-2011). Od loňského roku hraje za Philadelphii Flyers.

Největší úspěchy

Reprezentační kariéra Jaromíra Jágra začala 2. listopadu 1989 na přátelském utkání proti SSSR.

1989 - SSSR, Kyjev – mistrovství Evropy do 18 let - stříbro

1990 - Švédsko, Skelleftea, juniorský světový šampionát - bronz

16. 4.-2. 5. 1990- Švýcarsko, Bern – bronz – Mistrovství světa

NHL

1990/1991 - Stanley Cup – Pittsburgh Penguins

1991/1992 - Stanley Cup – Pittsburgh Penguins

Kanadský pohár:

1991 – 6. místo

25. 4.-8. 5. 1994 Itálie, Bolzano, - 7.místo – Mistrovství světa

Jaromír Jágr může za reprezentaci nastoupit vždy jen díky výluce v NHL, nebo při neúčasti klubu ve vyřazovací části.

Nezapomenutelné Nagano 1998

Nelze se nezmínit o jedinečném úspěchu české reprezentace na Olympijských hrách v japonském Naganu. Jágr a Česká republika zde slaví historicky první zlatou olympijskou medaili.

30. 4.-15. 5. 2005 , Rakousko, Vídeň – zlato – Mistrovství světa

Zimní olympijské hry, Itálie, Turín 2006- bronz

Po tomto těchto olympijských hrách Jágr prohlásil, že za reprezentaci bude hrát až po ukončení kariéry v NHL. Absolutně nejproduktivnější evropský hráč v dějinách NHL opouští tuto ligu v roce 2008 a od té doby skutečně nechyběl na žádné velké hokejové akci.

7.-23. 5. 2010 - Německo, Kolín nad Rýnem – zlato – Mistrovství světa

29. 4.-15. 5. 2011- Slovensko, Bratislava - bronz – Mistrovství světa

Dne 28. října 2010 byl oceněn medailí Za zásluhy o stát v oblasti sportu. Za zmínku ještě stojí, že když hrál v reprezentaci od roku 1989, svůj první hattrick oslavil až v loňském roce na MS na Slovensku ve čtvrtfinálovém zápase proti USA, který český tým vyhrál 4:0. Zde byl rovněž vyhlášen nejlepším útočníkem . Dne 1. července letošního roku Jágr podepsal smlouvu s Philadelfií a po třech letech se opět vrací do NHL. Ve svých 39 letech je jedním z pěti nejstarších aktivních hráčů NHL. Jaromír Jágr je jedním z nejlepších hokejistů v éře nejen kladenského, ale i československého a českého hokeje. Svou nezdolnou vůlí a pílí dokázal nemožné. Ve věku, kdy ostatní sportovci již dávno ukončili svou sportovní kariéru, se řadí mezi nejlepší hokejisty světa.

Co k tomuto sportovci ještě dodat?

Jágr je pravoslavným křesťanem a jak řekl trenér Hadamčík: „Je dobře, že člověk v něco věří, protože když nevěří v nic, je to špatné“.

(Jan Šmíd, Jaromír Jágr, vydáno 1995, nakladatelství VIK Vimperk, strana 11-250, soukromá sbírka Josefa Jágra)

Poznámka autora:

Těžké hledat takového hokejistu v celé historii nejen českého a československého hokeje, ale i hokeje světového. Svou pílí, houževnatostí a v neposlední řadě svým obrovským talentem, který dokázal využít, dosáhl snad všeho, co si může nejen hokejista, ale i sportovec vůbec přát. Z obyčejného vesnického chlapce se stal jeden z největších sportovců světa. Od útlého mládí se věnoval hokeji, obětoval tomu vše. Otec, který ho k hokeji přivedl a ovlivnil jeho kariéru, mu nikdy nic neodpustil. Naopak, musel zvládat práci doma, na poli, školu i tréninky. Vždy musel udělat víc než ostatní, a to dělá vlastně i doposud. Když spoluhráči odpočívají, relaxují, on ještě na ledě bruslí, střílí na branku, nebo pouze sedí na stadionu a přemýšlí, nebo se modlí k bohu. Od dětství má svou zvláštní povahu, je to takový samorost, někdo by mohl říct i morous, ale není to tak. Je zádumčivý, přemýšlivý a neustále se snaží zlepšit. Ve svém věku, nedávno oslavil 40. narozeniny, nejen že patří mezi nejstarší, ale i nejlepší a neproduktivnější hráče NHL. O tomto muži bych řekl: „PAN SPORTOVEC“.

4. 14. Martin Procházka

Osobní data

narozen 3. března.1972 ve Slaném

útočník

výška 180 cm

váha 82 kg

Životopis

Začal hrát jako žák za Kaučuk Kralupy nad Vltavou. V listopadu 1989 přestoupil do Kladna a byl

zařazen do A-mužstva jako dorostenec v HC Kladno. V roce 1992 svou základní vojenskou službu nastoupil do Dukly Jihlava. Po jejím absolvování se vrátil do Kladna a v tomto dresu hrál až do roku 1996. Sezonu 1996-1997 hájil barvy AIK Stockholmu. Od července 1997 působil za oceánem v Kanadě (Toronto Maple Leafs). Odtud se vrátil v roce 1998 a se Vsetínem zvítězil v extralize. Znovu následuje v roce 1999 Amerika (Atlanta Thrashers) a opět návrat do Vsetína. V sezoně 2000-2001 přestoupil do HC Vítkovice. V druhé polovině roku 2002 odchází do týmu Avantgard Omsk. V roce 2003 krátce působí v mužstvu Chimik Voskresensk a poté se vrací zpět do Kladna. Od sezony 2003-2004 obléká dres Rabatu Kladno. Vzhledem ke zdravotním problémům v sezoně 2009/2010 ukončil aktivní sportovní kariéru. V modrobílém dresu odehrál sedm sezon, celkem 360 zápasů a vstřelil 170 branek. V reprezentaci startoval ve 190 zápasech, na mistrovství světa i na olympijských hrách. Za nepřehlédnutelný úspěch v Naganu obdržel čestné občanství města Kladna.

Největší úspěchy

Zimní olympijské hry

1998 Japonsko, Nagano – zlato

Mistrovství světa:

21. 4.-5. 5. 1996 - Rakousko, Vídeň – zlato

26. 4.-14. 5. 1997 - Finsko, Helsinky - bronz

1.-14. 5. 1998 – Švýcarsko, Curych - bronz

1.-16. 5. 1999- Norsko, Lillehammer – zlato

29. 4.-14. 5. 2000- Rusko, Petrohrad - zlato

28. 4.-13. 5. 2001 – Německo – Norimberk – zlato

(soukromý archiv Josefa Jágra, Státní okresní archiv Kladno – osobní složka)

Poznámka autora:

Rodák ze Slaného jakoby se s bruslemi již narodil. Neuvěřitelný útočník nejen Kladna, ale i české reprezentace, stejně tak dravě se prosazuje v zahraničí. Jeho sbírka medailí, včetně zlata z Nagana, nám potvrzuje jeho velké kvality.

4. 15. Otakar Vejvoda mladší

Osobní data

narozen 18. června. 1972

pravé křídlo

Životopis

Odchovanec kladenského hokeje, ke kterému ho přivedl samozřejmě jeho otec. Za A mužstvo nastupoval již v roce 1990/1991, kdy odehrál 35 zápasů a vstřelil 2 branky a na tři přihrál. V druhé sezóně odehrál ještě o zápas víc a vylepšil si bilanci na šest branek a pět přihrávek. Za Kladno hraje až do roku 1996. (oddíl HC Poldi Kladno). Jeho obrovský hokejový talent a dovednosti ho neustále posouvali. Obrovský zlom nastal v roce 1993/1994, kdy Blue linie - Procházka – Patera – Vejvoda se prosadila a stala se postrachem všech týmů. Kladno ale prohrálo s Olomoucem a obsadilo třetí místo. V další sezóně Kladno končí druhé. Formace ale získává diváky svým hokejovým uměním. Linie samozřejmě nemohla nezůstat bez pozvánky na mistrovství světa. Češi nezískali žádnou z medailí, ale pro kladenské křídlo to byly neocenitelné zkušenosti. Sezona 1995/1996 určitě pařila mezi Vejvodovy nejlepší. Legendární linie sice stále lámala soupeře, ale Kladnu se již tak nedařilo. Vše si však vynahradil na MS ve Vídni a opět se celá linie předvádí svou útočností, chytrostí a rychlostí. Ve finále Češi zvítězili nad Kanadou a získali zlaté medaile. V roce 1996 celá linie přestupuje do AIK Stockholm, ale s tímto přestupem přišly i problémy. Špatný přehled kondičního trenéra a obrovská tréninková zátěž byla příčinou postupného zdravotního kolapsu hokejisty. Dostavila se únava a vysílení. Poslední utkání kariéry odehrál v lednu 1998. Lékaři stanovili jako příčinu zdravotních problémů nesoulad svalových vláken a nervů. Vejvoda se musel podrobit operačnímu zákroku a rehabilitaci. Bohužel návrat k hokeji se v roce 1999 nepodařil. V současné době žije ve Švédsku.

Největší úspěchy:

21. 4.-5. 5. 1996 Rakousko, Vídeň – zlato - člen ALL Star týmu šampionátu

účastník Utkání hvězd extraligy 1995

(Soukromá sbírka Josefa Jágra, Státní okresní archiv Kladno – osobní složka)

Poznámka autora:

Bohužel jeho kariéra předčasně skončila zraněním v zahraničí. I přesto jsme se od něho dočkali výborných hokejových momentů hlavně v linii s Procházkou a Paterou, která byla vysloveně postrachem domácích, ale i světových hokejistů.

4. 16. František Kaberle mladší

Osobní údaje

narozen 8. listopadu 1973 v Kladně

obránce

výška 188 cm

váha 91 kg

Životopis

Hokeji se věnoval díky svému otci již od dětství. Samozřejmě trénoval v Kladně. Dětství prožil se svými rodiči ve Velké Dobré u Kladna.

Ve čtrnácti letech mu otec nabídl, že by mohl jet hrát do Kanady a bydlet tam u známých. V té době si ale vůbec neuměl představit odejít od rodičů a žít sám v úplně cizí zemi. Jak sám řekl, nikdy tohoto rozhodnutí nelitoval. Zřejmě by dnes neměl tolik kamarádů a takové dětství, které prožil a zřejmě by ani nezažil tak skvělé rodinné vztahy. Stejně jako otec si dával v životě postupné cíle, nejprve hrát za „áčko“ v Kladně, reprezentovat Českou republiku, což se mu bez problémů splnilo. Poté si již přál hrát v zahraničí. I toto přání se stalo skutečností. Za Kladno hrál v letech 1991-1995. V osmnácti letech hrál již za ligové „áčko“ Kladna, ve kterém odehrál čtyři sezony. Rovněž získal zlato na mistrovství světa „18“. V letech 1992 a 1993 na mistrovství světa dvacátek obsadili s týmem páté a třetí místo. V této fázi s otcem hodně rozebíral hru a jakých chyb se dopouštěl. Stejně jako otec se seniorskou reprezentací začínal na Poháru Izvěstí v Rusku v roce 1993. V roce 1995 obdržel nabídku a rozhodl se ji přijmout a odešel do švédského klubu MoDo. Díky jeho účasti a úspěchům na světových šampionátech a rovněž i v švédském klubu v roce 1999 odešel za nabídkou do zámoří, zde hrál za klub Los Angeles Konga, zde odehrál 37 zápasů. Poté ho v roce

1999 vyměnili do Atlanty Thrashers, kde působil až do výluky v NHL r. 2004. Stal se nejproduktivnějším obráncem v sezonách 2001/2002 a 2003/2004. Při výluce NHL se vrátil do svého klubu v Kladně, kde se potkal se svým bratrem Tomášem. Ale za krátkou dobu obdržel opět nabídku ze Švédska, nad kterou nezaváhal a přijal ji, sezonu 2004/2005 dohrává tam. V roce 2005 po získání titulu mistra světa odešel do Caroliny. Své první olympijské hry prožil v italském Turíně v roce 2006. V téže roce získal s Carolinou Hurricanes Stanley Cup, cenu za vítězství v celém ročníku NHL. Právě František Kaberle ml. dal v nejdůležitějším, rozhodujícím utkání, vítězný gól. V roce 2009 se vrátil do ČR, a začal hrát za Kladno – HC Geus okna Kladno. V červenci 2010 přestoupil do HC Eaton Pardubice a poté do Plzně. V současné době bojuje s plzeňskými Indiány v Play-off o postup do finále extraligy.

Největší úspěchy:

- 21. 4.-5. 5. 1996- Rakousko, Vídeň – zlato
- 1.-16. 5. 1999 - Norsko, Lillehamer – zlato
- 29. 4.-14. 5. 2000 - Rusko, Petrohrad – zlato
- 28. 4.-13. 5. 2001 – Německo, Norimberk – zlato
- 30. 4.-15. 5. 2005 – Rakousko, Vídeň, - zlato

František se oženil a se svou manželkou má dvě dcery Francescu a Vanessu.

(Kabele, F. – Šloufová, A. *Já a moji synové*, vyd. Vydavatelství 999, 1995, 176 s., ISBN 978-80-86391-38-0)

Poznámky autora:

Jeho sportovní kariéru nejvíce ovlivnil jeho otec, slavný a skromný hokejista. Samozřejmě začínal v Kladně a postupně se vypracoval na výborného hráče, o čemž svědčí několik titulů mistrů světa. Zajímá mě se o jeho návrat do Kladna, ale bohužel zřejmě k tomu nedojde, neboť má v Plzni dobré podmínky a z rozhovoru s jeho otcem bylo patrné, že Kladno nedokázalo vyhovět jeho požadavkům.

4. 17. Tomáš Kaberle

Osobní údaje

narozen 2. března 1978 v Rakovníku

výška: 188cm

váha 91kg

obránce

Životopis

S hokejem vyrůstal od útlého dětství a stejně jako otec a jeho starší bratr začal hrát hokej v kladenské obraně. Po otci zdědil cit pro skvělou nahrávku a od svého bratra svým způsobem získal jedinečnou chuť k útočným výpadům až k soupeřově brance. Již v roce 1995 odehrál několik zápasů za kladenské „áčko“, hovořilo se o něm již jako o nejtalentovanějším hokejistovi z rodiny. I on sám si kladl vysoké cíle a netajil se velkými ambicemi, a to i přesto, že odehrál jen málo zápasů a nevstřelil ani jeden gól. Jeho cílem se stalo být nejproduktivnějším obráncem ligy. Za tímto cílem se tvrdě vydal v sezoně 1997/1998, když hned v prvním zápasu s Litvínovem vstřelil branku. V extralize svou poslední sezonu ukončil čtyřmi brankami a 19 asistencemi ve 47 zápasech. Tím se umístil v kanadském bodování na patnáctém místě a v kladenském týmu byl dokonce druhý. To byl pro něho docela slušný úspěch. Jako junior se účastnil v letech 1997 a 1998 mistrovství světa dvacetiletých. V únoru 1998 za Tomášem přijeli skauti z NHL a nabídli mu, aby na konci sezony odehrál několik zápasů na farmě v St. John's a v létě přijel na předsezonní kemp. Tomáš zde absolvoval pouze dva zápasy a prošel kempem mezi dvacet čtyři hráčů do základního kádru Maple Leafs. Svoji šanci dostal od trenéra hned při prvním zápasu a jako nováček odehrál proti týmu – obhájci Stanley Cupu nejvíce minut z celého týmu. Setkal se dokonce s takovými hvězdami jako Fjodorov či Shanahna. O nich do té doby slyšel pouze v televizi, nebo četl v novinách. Zhruba za dva týdny oslnil svým úspěchem v zápasu, kdy Toronto hrálo opět s Detroitem, vstřelil v druhé třetině gól a druhý den další v Pittsburghu. Dále poté rozhodl i zápas v prodloužení ve velmi sledovaném derby v Montrealu, zajistil si pevné místo v sestavě klubu. V sezoně 1999/2000 absolvoval všech 82 zápasů základní části a získal čtyřicet bodů, čímž předvedl nejlepší výkon v obraně Maple Leafs. Když se

Bryan Berard zranil, Tomáš s Dmitrijem Juškjevičem vytvořil jednu z nejlepších obranných dvojic v NHL. Další sezonu (2001/2002) se s klubem nedomluvil na smlouvě, a tak se vrátil hrát do svého rodného klubu v Kladně. Poprvé i využil možnost reprezentovat Českou republiku. I zde předvedl skvělý výkon, a tak byl v reprezentaci i na olympijských hrách v Salt Lake City. Po krátké přestávce se vrací do NHL a to do týmu Torontu, v roce 2011 přechází do Boston Bruins. S Medvědy Tomáš získal Stanley Cup.

Největší úspěchy v reprezentaci:

Mistrovství světa:

26. 4.-11. 5. 2003- Finsko, Helsinky - 4 místo

30. 4.-15. 5. 2005 – Vídeň, Innsbruck - zlato

5.-21. 5. 2006 – Lotyšsko, Riga – stříbro

Zimní olympijské hry:

10.-26. 2. 2006—Itálie, Turín - bronz

(František Kaberle st., Já a moji synové, vyd. 1995, rozhovor s Františkem Kaberlem, soukromá sbírka Josefa Jágra)

Citace

Alena Šloufová, novinářka a autorka několika velice zajímavých knih o slavných osobnostech, o všech třech mužích Kaberlových napsala:

“Mužská pýcha je pro slavné muže občas pořádným břemenem. Jak jsem poznala Kabelky, takhle totiž mužským Kaberlovým všichni říkají, musím konstatovat, že pod tíhou pýchy se rozhodně neprohýbají. Jsou absolutně normální. Všichni tři podávají důkaz o tom, že je sice možné získat to, co chceme, ale jen tehdy, když umíme zdolat dvě základní věc: Úspěch a neúspěch. Náročné je obojí. O tom vědí Kabelkové své.“

(Kabele, F. – Šloufová, A. *Já a moji synové*, vyd. Vydavatelství 999, 1995, 176 s., ISBN 978-80-86391-38-0)

Poznámky autora:

Svůj talent samozřejmě zdědil po otci, jeho hru ovlivnili otec i jeho starší bratr. Je, řekl bych, z rodiny největším talentem. Neskutečný „dříč“ a opora každého týmu, za který hraje.

5. Závěr

Tato bakalářská práce byla věnována hvězdám kladenského hokeje, vynikajícím a výjimečným sportovcům. Hráče jsem vybral dle svého nejlepšího mínění ty největší hvězdy své doby. Je opět nutné zdůraznit, že v kladenském klubu vyrostlo v minulosti a současnosti velké množství hokejistů na vysoké úrovni. Své hokejové umění dokazovali a dokazují v nejlepších hokejových soutěžích světa, především v NHL a KHL, jmenovitě například Jaromír Jágr, Milan Nový, Jaroslav Jiřík, Ondřej Pavelec, Jakub Voráček, Tomáš Plekanec a další. Na druhou stranu někteří z nich nedostali výraznou příležitost reprezentovat svou zemi, a to například Miroslav Krása, Josef Vimmer, Jindřich Lidický, Jindřich Karas, vzhledem k obrovské konkurenci kvalitních hráčů. Zabýval jsem se otázkou, z jakého důvodu se kladenský klub stal kolébkou mnoha úžasných hokejistů. Na toto jsem však jednoznačnou odpověď nedostal. Velkou podporou pro rozvoj mladých hokejistů rozhodně byl ocelářský podnik SONP, později POLDI, který poskytoval nadstandardní podmínky nejen hokejistům, ale i klubu. Nešlo jen o finanční stránku, ale také o vzdělávání mladých chlapců, jejich ubytování, poskytnutí výstroje a možnost několikafázového tréninku. Dle názoru pana Kaberleho, to mohlo být i tím, že většina kluků vyrůstala v okolních vesnicích a svým způsobem byla v neustálém pohybu. Získali tím přirozenou všestrannou fyzickou kondici, což byl výborný základ pro trénink. Dále v klubu vždy působili kvalitní trenéři a to již od mládežnických družstev. V současné době není situace vůbec příznivá, hrát vidáme jen několik hráčů – Jágra, Pavelce, Voráčka, T. a F. Kaberlových. Nové tváře zatím kladenský klub nemá. Avšak pracuje se na tom, aby se v nastávajících letech opět dostalo na výsluní a posunula se v ligové soutěži. S mladými hráči začal pracovat Miroslav Hořava, měla by opět začít fungovat hokejová akademie ve spolupráci s vybranými základními a středními školami, což by mělo vytvořit podmínky pro nové tváře kladenského hokeje. Doufám, že se hokejová akademie podaří obnovit a celému klubu kladenských Rytířů se bude opět dařit a umístí se na předních příčkách ligové soutěže.

Při získávání materiálů pro tuto práci jsem oslovil několik osobností, úzce spjatých kladenským hokejem. Oslovil jsem pana Roberta Zárubu, Františka Kaberleho st., Josefa Jágra, Jana Soldána a mluvčího kladenského týmu pana Herala. Mé oslovení

těchto osobností se setkala s porozuměním, ale i odmítnutím. Ne všechny pořízené informace jsem mohl ve své práci použít. Nejpřínosnější bylo setkání s panem Františkem Kaberlem st., které se proměnilo v přátelské posezení a rozhovor byl tak zajímavý, že jsem jej přepsal do příloh.

6. Zdroje

6. 1. Použitá literatura

Kabele, F. – Šloufová, A. *Já a moji synové*, vyd. Vydavatelství 999, 1995, 176 s., ISBN 978-80-86391-38-0

Šmíd, J. – Jágr, J. – *Jaromír Jágr*, nakladatelství Vimperk VIK, 1995, 253s., ISBN 80-85618-52-4

Jágr, J. - Oliverius, M. - *Kladno hokejové*, Milan Horák – REGO, vydáno pro Statutární město Kladno, 2004, ISBN 80-86648-06-0

6. 2. Ostatní zdroje

Osobní archiv Josefa Jágra – osobní složky hráčů

Státní okresní archiv Kladno – Oddělení sportu – část hokej

6. 3. Internetové zdroje

Foto Karas – <http://kladenskydenik.cz>

Foto Lidický – <http://svkkl.cz>

Foto Bacílek, Vimmer, Krása, Jiřík, Pospíšil, Novák, Nový, Kaberle F. st., Kaberle F. ml., Kaberle T., Vejvoda st., Procházka,- <http://mestokladno.cz>

Foto Kaberle st.-: <http://kladenskelisty.cz>

Foto Nový – <http://www.marty99estranky.cz>

Foto Jágr – <http://hometipsport.cz>

Foto Vejvoda mt. – <http://fotbal-hokej-autogramy.wbs.cz>

rozhovor Miloslav Hořava – <http://kladenskelisty.cz>

vše 10.3.2012

6. 4. Osobní setkání

František Kaberle st.

Josef Jágr

tiskový mluvčí klubu Rytíři Kladno Vít Heral

Jan Soldán

7. Přílohy

7. 1. Rozhovor s Františkem Kaberlem

K rozhovoru s panem Kaberlem jsem měl striktně dány otázky, ale vzhledem k neuvěřitelné rodinné, kamarádké, ale zároveň profesionální atmosféře, se rozhovor „zvrhl“ v hokejové přátelské posezení u šálku čaje. Rozhovor je autentický.

Která osoba nejvíce ovlivnila Vaši sportovní kariéru, tím vlastně i Vašich synů, kdo Vás přivedl k hokeji a jak to vlastně vše začalo?

Já začal vlastně fotbalem , ne hokejem. pocházím z této vesnice, kde si nyní povídáme, ke sportu mě přivedl pan Karel Moravec a trenér pan Sklenička, který trénoval i ligové fotbalové Kladno, oba hráli za Kladno. Toto byl takový základ sportu. Bruslit jsem se naučil sám, zde na rybníku. Hokej jsem začal hrát až ve 14ti letech. Co jsem začínal, již hrál František Pospíšil za kladenské áčko, upnul jsem se k němu, byl to můj velký vzor. Dokonce se mi s ním podařilo hrát, když jsem v 19ti letech přišel do kladenského hokejového mužstva. Poté jsem odešel na vojnu a i zde se mi s ním podařilo hrát. Já osobně myslím, že právě on měl na mě největší vliv, že jsem hokej hrál.

Vy jste začal na rybníku, poté jste se dostal do klubu, přímo do áčka?

Ne, ve 14ti letech jsem začal za žáky v PZ Kladno, v té době se nerozlišovala první, druhá třída, jen mladší, starší žáci. Já jsem spadal věkem do starších a poté přešel do dorostu, kde jsem byl půl sezony a poté si mě vzali mezi starší hráče a hrál jsem tedy s klukama, kterým bylo 19 let mě necelých 16 let. .Postupně jsem se propracovával a když jsem hrál poslední rok za dorostence, tak jsme s PZ Kladno získali mistrovský titul, byl jsem v reprezentaci Československa na ME v Ženevě, kde jsme získali stříbrnou medaili, to byla má první cenná medaile. Tím, že jsem se takto prosazoval si mě vybral trenér Prošek vybral do áčka a to mi bylo 19 let. Před nástupem na vojnu jsem odehrál dvě sezony v Kladně. Na vojně jsem byl v Dukle Jihlava, kam jsem odešel s Novým, chodili jsme spolu i na průmyslovku na Kladně. Po vojně jsem hrál v Kladně

skoro celou kariéru, až ke konci kariéry jsem dostal nabídku do Japonska, kterou jsem přijal. Zde jsem strávil dva roky a poté rok v Německu.

František Pospíšil byl Váš vzor, toho jste sledoval, a hrál jako on?

Snažil jsem se, byl můj vzor. Každý hráč má svého oblíbeného hráče. Mě v té době utkvěl v paměti hlavně on ještě jeden hráč, ale toho jsem neviděl často, Honza Suchý z Jihlavy.

Jak by jste zhodnotil možnosti sportovce ve vaší době a možnosti dneska. Jaký je rozdíl tým, kdy Vy jste hrál ,začínal sportovat a jaké jsou možnosti dnes?

Možnosti dneska, pokud má člověk zájem, jsou veliké. O hodně víc stadionů, o hodně víc hřišť, tréninkových možností. Za nás toto nebylo. Já jsem byl poprvé na umělém ledě, když jsem byl hrál za ty žáky. Já jsem byl na rybníku a na loužích. Zde co bydlíme, byla v zimě tady taková louže, tak jsem se obul a šel. Ty možnosti byly hodně omezené, když jsem si to neodhrabal, tak to prostě nebylo. Na tom rybníku když jsem byl, když už byla tma a neviděl jsem na to. Chodili pro mě rodiče, samozřejmě mě hubovali, že jsem blázen, že nastydu, a abych se učil do školy. V dnešní době je velkým fenoménem hlavně počítače. To za nás nebylo. V létě , když jsem přišel ze školy, praštil jsem s taškou do rohu a šel na hřiště. V zimě jsem přišel, praštil s taškou do rohu a šel na rybník. Když nebyl led, tak jsem mlátil takový pozemní hokej, tenisákem.

A co třeba finanční prostředky? Když jste začínal Vy, začínal jste na rybníce, dnes když chtějí začít třeba od těch žáků, stojí to dost finančních prostředků.

Ano, to je pravda. Hokej je krásný sport, ale dost drahý. Jde výstroj, oblečení podobně. Já jsem k tomu ještě chtěl dodat, že jsem to měl těžké. Dříve nebyly v rodinách auta, moje rodiče neměli auto. Já jsem si koupil ve svých 21 letech auto, a když jsem si já koupil druhé, rodiče si ode mě koupili to starší. Já jsem byl z vesnice a ostatní kluci také, a byli jsme nejlepší parta , nejúspěšnější v historii. My jsme byli zvyklí na tvrdší podmínky a když se hrála dorostenecká liga a hrála se například od 11 hodin, tak já jsem musel jet ráno v pět hodin s dělníky, kteří jezdili na ranní šichtu do Poldovky, nebo jsem musel jít potom pěšky. K zimnímu stadionu je to odsud 4,5 km. Já si dnes

neumím představit, že by ten kluk šel pěšky pět, šest kilometrů před zápasem . Všechno je prostě jinak, nedá se to srovnávat. Tím, ale jak jsme byli neustále venku a v pohybu, řekl bych, že jsme měli takovou přirozenou kondici, trošku vyšší než dneska. Sice se dnes trénuje moderně , je sice pravda, že je hokej zřejmě rychlejší, ale u nás to bylo to mělo také svá specifika.

Proč zrovna na Kladně jsou takovýto hráči? Proč se zde rodili a rodí talenty od Vás po Jágra?

Nad tímto přemýšlí generace. Já bych řekl, že se zde dělalo dobře vždy s mládeží.

A nyní?

Já nyní do toho až tak nevidím, ale myslím, že ano. Ale těch kluků už zas až není tolik. A chci říci jednu důležitou věc tady na Kladně. Tady byla Poldovka, obrovský podnik, kde měli učňovskou školu, a potom nabízeli těm klukům výběr z učňovských oborů, chodili tam z celé republiky, bydleli na internátě, takže škola, hokej, měli na to čas i podmínky. Dokonce se pak začal nabízet i učební obor s maturitou. Což bylo relativně, říkám relativně lehčí než chodit na střední školu a přitom hráli hokej. Takových to kluků sem přišlo strašně moc. Například Marek Židlický, přišel z Mostu a zůstal tady, takových to hráčů tu bylo víc.

A proč zrovna Kladno?

No Kladno, jak říkám Poldovka byla velký faktor, který sem přitáhla spoustu hráčů.

Ale je spousta hráčů, kteří jsou narozeni na Kladně, nebo v jeho blízkosti, a jsou nebo byli na světové úrovni.

Ano, to je pravda, ale třeba Pavel Patera není kladeňák, je z Unhoště.

Ale je to tady z okolí.

Já nevím, byli tady podle mého názoru drsnější podmínky než v jiných částech republiky a jiné příležitosti sportu než o fotbal a hokej tady tenkrát nic nebylo. Dneska zde už tolik světových hráčů nevyrostlo. A když se podíváme na ty poslední kluky , co jsou v NHL, to je Pavel Patera, Frolík, Voráček.

Nemyslím si, že by nyní v NHL byla taková jména, není o nich moc slyšet, je to nyní Tomáš, Krejčí, Jágr, Eliáš a ty mladší kluci už nejsou tak vidět.

Ano, ale třeba Eliáš začínal na Kladně, ten se ke Kladnu ale moc nehlásí. K tomu vysvětlení. Nechci mluvit za pozdější generaci, budu mluvit za tu dřívější. K tomu trenérství, vždy se tady velice dobře pracovalo s mládeží, dřívější hráči pracovali jako trenéři, měli k tomu dobrý vztah, byli to dobrý trenéři, na druhou stranu zde byli hráči, ne že by nepotřebovali trenéra, ale byli to obrovští talenti jako Jarda Jágr. Já jsem ho čtyři roky trénoval, takže vím, o čem mluvím. Vždycky vyčníval nad ostatní. On vždycky hrál se staršími, ne o rok, ale o dva.

Jarda Jágr je fenomén a hokejová kapitola sama pro sebe.

Ano, je, tak by se to dalo říct. Moji kluci hráli také o kategorii výš, a Tomášovi bylo 17 a byl v áčku. Neříkám, že by až tak zářil, ale prostě ti vynikající hráči hráli o kategorii výš a když to takhle bylo, tak z toho nejvíce získávali. Když hráli se stejně starými hráči, tu situaci měli poměrně jednodušší, lehce projížděli, dělali si na ledě co chtěli, neměli tam tak složité situace. Když se dostali výše, hra se jim ztížila a museli hráčsky uvažovat jinak.

Která osobnost kladenského hokeje je pro Vás nejvýznamnější? A proč?

Rozhodně František Pospíšil. Byl to můj vzor, vynikající hráč a on měl takový zvláštní kouzlo, charisma v kabině. To byl přirozený kapitán jak Kladna tak národního mužstva. Dnes s odstupem času vidím, že on s tou svou přirozenou autoritou vyřešil ty problémy, nebo náznaky problémů v kabině, které se ani nedonesly k trenérovi a jakoby by měly. Byl na nás tvrdý, ale i sám i sobě.

Jaké vlastnosti by měl mít sportovec, hokejista. aby to někam dotáhl?

Hlavně by ten sport měl mít rád. Rozhodně by neměl myslet na to, když začíná, že z toho bude mít nějaký profit. To když někdy slyším, od rodičů, že musí hrát jako ten nebo onen, koupíš si potom to nebo ono, to je prostě špatně. Já když jsem začínal se sportem, vůbec jsem nevěděl, že se hraje i za peníze. Hrát a dělat sport hned od začátku

kvůli penězům . Sport jako takový musí být toho člověka obrovské hobby. A to neplatí jen o hokeji, to platí prostě o sportu všeobecně. Musíš to mít strašně rád. Kdybych mě měli ráno rodiče budít na trénink s tím, že si chci ještě přispat, tak toto kdybych viděl u svých dětí, tak mu řeknu rovnou, že to pro něj není. Moji kluci, když začínali hrát, já jsem ještě hrál, tak s nimi chodili babička, oba dědové a manželka také, a kluci je již ráno budili, aby už šli. Trénink byl od 6 ráno, a kluci blbli od půl páté. Když to řeknu obyčejně, musíš to prostě „žrát“. Poté musíš mít nadání samozřejmě, pevnou vůli.

Jak je možné, že Vy i Vaši synové jste takový talenti a že jste to takhle daleko dotáhli?

Prostě měli jsme to rádi, a narazili jsme všichni i na ti dobrý trenéry, hlavně mě k hokeji přivedl pan Karel Kestner, to byl člověk z Lán. V Lánech se hrál hokej na přírodním kluzišti a hrál se dobře. Pan Kestner, ten už je bohužel mrtvý, hrával ho také, později pak trénoval PZ Kladno starší žáky, a měl sám dva syny, kteří jsou starší než já, také hrávali hokej, i když ne na ligové úrovni, ale hráli dobře. Tento člověk na mě měl velice pozitivní vliv , měl jsem ho velice rád .Trenér ti kolikrát dokáže sport i otrávit, zde to bylo naopak, já jsem prostě tam chodil hrozně rád a čím dál častěji a to zůstalo mi to a dále se vše rozvíjelo.

To je asi velice důležité, aby ten trenér dokázal s tou mládeží pracovat tak, aby se na ty tréninky těšila?

Ano, musí na ně být přísný, a zároveň spravedlivý a prostě jim něco dával. A právě na takovéto lidi mělo Kladno štěstí. A myslím, že nejen na Kladně, v Litvínově to bylo podobné. To jsou všechno taková města, Kladno mělo svou éru, kdy tituly vyhrávalo, a nyní je na konci a Litvínov , ten se sice drží.Ty jsi řekl pár titulů, ale my jsme vyhráli během pěti let čtyři tituly a pohár Mistr evropských zemí..

Ano, vím, to byla neuvěřitelná éra

Dlouho se mezi nás nemohl nikdo dostat z hráčů, tady odsud museli kluci odejít, výborní hráči, šli do různých klubů, Ústí, Boleslav, protože se mezi nás nedostali. Takže výborná parta, byla to výborná éra těchto titulů a pak dlouho nic. Kladno spadlo, pak se muselo zase dostat a právě stále zde vyrůstali další talenti, Litvínov to samé , hromada

dobrých hráčů, ale titul nezískali. Ale stále se poměrně v tabulkách dobře drží. Tyto problémy mělo Kladno ještě před revolucí. Ale ty podstatné začaly, poté, když padla po revoluci ta Poldovka, ten hlavní sponzor tady vlastně není od té doby. To samé v tom Litvínově. Tam to vydrželo ještě o něco déle ten Chemopetrol. Dnes je ten sport všechno o penězích. Mužstvo, které má nejvíce peněz si sežene , nebo koupí i naše nejlepší hráče a pak má samozřejmě úspěchy. Například éra Vsetína, to není vůbec hokejové město a tam se nakoupili nejlepší hráči a tam bylo snadné trénovat. Z těchto důvodů já nevěřím až tak na nějaké velké trenéry. Velký trenér je u velkého mužstva.

Co Hlinka?

Ivan Hlinka, bezvadný psycholog, bezvadný člověk. Co se týkalo přípravy , tréninkových jednotek. Na to si moc nepotrpěl, na to měl své asistenty. V tom vrcholovém hokeji jde u toho trenéra jde o to, jaký je psycholog, jak dokáže ty hráče dát dohromady.

Samozřejmě máte pravdu, protože na Nagano Hlinka poskládal nejsilnější mužstvo.

Já ti dám další příklad – Růžička. Když měla Slávie peníze, tak Růžička, Růžička, pomalu jsi přečetl , že nikdo jiný než on nemůže trénovat národní mužstvo než on. A dneska je po Růžičkovi. A dneska je po Růžičkovi, protože nemají peníze. A neříkám, že to dělá špatně. Samozřejmě jsou lepší trenéři, horší trenéři, výborní trenéři. Ten výborný trenér ti nepřijme angažmá do nějakého mužstva, kde ví, že se umístí někde dole.

A co titul až přijde Jarda Jágr?

Tak já si myslím, že v první řadě hned tak nepřijde. A až přijde, tak nebude mít takovou výkonnost, protože jinak by zůstal tam. Až přijde sem, tak už to nebude takový hráč, a ty ostatní už také stárnou a tím pádem půjde ta výkonnost dolů. Jágr se nebude zlepšovat do padesáti.

Domnívám se, že až skončí v NHL, že jeho forma bude stále na českou extraligu.

Podívejme se na Straku.

Nyní co Franta hraje v Plzni, tak jsem tam párkrát byl a klobouk dolů. Jak on hraje v první řadě a jak to tam všechno skloubil, v nelehké finanční situaci pro Plzeň, tak to tedy je.

Tady je to něco jiného než v Kladně. Tady jsou větší firmy než na Kladně. Tady se ty peníze dají dohromady lépe než na Kladně, mají hezký stadion, který tam byl již za nás. To je nejhokejevější stadion v republice. Mají zde diváci dobrý kontakt, mají zde hokej rádi. Je to prostě jiné než v O2 aréně. Toto jsou faktory, které v tom hrají roli.

Tak jak to vidíte, přijde nebo nepřijde titul?

Já bych to nechtěl vykřikovat, ale myslím a obávám se, že tady nebude dostatek těch kvalitních hráčů. Podívej Pavel Patera pomalu dohrává, Martin Procházka z vrcholového hokeje již vypadl, Ota Vejvoda mladší, tak to je něco jiného, ten ze zdravotních důvodů musel přestat hrát, a další Libor Procházka, co je z té generace, tak stárne, hraje, to ano, všechna čest. Ale až Jarda přijde, tak už nebude hrát ani Patera. Já samozřejmě Jardovi nepřeji žádné zranění, Jarda je prostě hrozně chytrý, je silný sám o sobě a má oči i vzadu. Ten vidí všechno, kolikrát jsou tam takový „blbci“ že ho chtějí eliminovat je za cenu, že ho budou napadat fyzicky. To je hodně faktorů, já bych tomu strašně rád věřil a velice bych si přál, to co říkáš. Ale zrovna si to takto před pár lety malovali v Litvínově, že až se všichni vrátíme, tak to půjde. Ale jednak nevrátili se všichni najednou, vrátili se vždycky někdo, někdo odešel, tak to stejně nevyšlo. A já se obávám. To by se museli přijít všichni naráz, to by se musel vrátit Židla, náš Tomáš, Plekanec. Já si pamatuji, když Plekiho začal hrát. To byl od boha talent. To je prostě fenomén. Přitom není velký. Jak říkám, musela by to být shoda okolností, a to, že by sem ti hráči prostě přišli.

A nebude to tak, že se vrátí Jarda a halda lidí si bude chtít zahrát s Jardou a stáhnou se sem i talenti z extraligy? Prostě, že by přitáhl hráče svým jménem? Není to možné?

Tak to jsi mě trochu zaskočil, na tím jsem tak nějak nepřemýšlel. Samozřejmě je a bylo by řada hráčů, která by si s ním chtěla zahrát. Ale zase je to otázka peněz. Těch talentovaných hráčů z těch ostatních měst a klubů by se určitě neradi zbavovali. A pokud by Kladno nebylo schopno nabídnout to co třeba Sparta, ne všichni by sem asi utíkali za Jardou. Dneska je to o tom, že ti kluci hrají jen hokej a umí jen hokej a tak nějak se snaží tak nějak nejvíc zabezpečit na zbytek života. Oni po skončení kariéry začínají normální život, tak aby měli takový finanční náskok.

Největší úspěch Vaší sportovní kariéry nebo rodiny?

Vždy se říká, že to první je vždy to nejcennější. Já jsem první úspěch dosáhl, jak jsem ti říkal, hned na začátku s těmi dorostenci, když jsme s PZ Kladno získali mistrovský titul. Takový další důležitý moment bylo zahrát si ligu. To přišlo následně. V té době, když jsem začínal jsem nemyslel na národní mužstvo. Poté když jsem se vrátil z vojny a přišel jsem s Milanem Novým, tak bylo hodně gólů a dali jsme spolu dohromady tak silný tým, že jsme vyhráli ligu čtyřikrát za sebou, a když jsme byli takto úspěšní, tak si samozřejmě tyto hráče vybírali do reprezentace. Já jsem tam byl vybrán a zůstal jsem tam šest sedm let za sebou. A samozřejmě první mistrovský titul Kladna, první mistrovský titul mistrů světa. Vždycky to první bylo nejhezčí.

Kolik máte těch úspěchů prvních?

Tak to musíš počítat se mnou. Dorostenecký mistr jsem v rodině jediný. V juniorech byl Franta v „18“ mistrem Evropy, ve dvacátkách měl Tomáš bronz. Budu celý život vzpomínat, ikdyž jsem nehrál, když mužstvo po zisku mistrů světa v 76 roce na jaře, když se na podzim přijelo na Kanadský pohár. To se poprvé v historii hokeje sešli nejlepší hráči z celého světa a hráli ten Kanadský pohár, to bylo v roce 1976. To bylo těsně po olympijských hrách v Montrealu. Já mám pořád v hlavě, jaká tam byla organizace. Na mistrovství světa nebyla na takové úrovni. Na MS 1997 ve Vídni, nemyslím kvalitativní úroveň, my jsme vyhráli toto mistrovství světa. Bylo tam například špatné jídlo v super hotelu. Prostě to byly takové maličkosti, které ale v té mozaice hrají ale velkou roli. V tom kanadském poháru bylo ale všechno, prostě my jsme na to koukali jak blázni. Hlavně ten zájem, a naše skupina hrála v Montrealu, to je mekka hokeje. To je neskutečné. My jsme lítali na zápasy. První zápas jsme začali hrát

v Montrealu, poté jsme hráli s Rusi, vyprodaný stadion, fandili samozřejmě nám. Pak jsme jeli hrát do Toronta s Fini, letěli jsme tam speciálním letadlem, odehráli zápas, letadlo na nás čekalo a letěli jsme zpátky. Nádherný hotely, výběr jídla, to jsme všechno měli k dispozici. Tady na to také hodně vzpomínám. Ten úspěch, který byl nejlepší, tak já bych ho vyloženě nevyzdvíhal. Já si vážím všech těch prvních. Ten titul z národního mužstva jsem dokázal zopakovat jednou, mistra republiky mám několik.

Který titul byl lepší s Duklou nebo s Kladnem.

S Kladnem. V Kladně jsem tomu víc přispěl hrou, v té Dukle jsem nebyl ještě až tak známý hráč

Co úspěchy synů? Víím, že jste jednou sledoval dva zápasy najednou – obou synů. Na MS hrál jeden syn a v Americe druhý .

Ano, to bylo dost zajímavé, jsem nevěděl, co mám sledovat dříve. Pamatuji si, že jsme s manželkou byli zrovna za Tomášem v Torontu, když naši zrovna hráli finále na MS s Fini, tak jsem koukal tam.

Četl jsem článek o Jardovi Jágrovi, jak bylo MS v Německu, že právě kladeňáci dotáhli mužstvo k titulu.

Tak pod toto se podepíšu. Já jsem na to hrdý, že tolik hráčů se prosazuje. Když si člověk vezme, kteří hráči tam hráli a na jaký úrovni, nebyli to žádná třetí , čtvrtá lajna, takto je to skoro stále.

Kladeňáci jsou prostě oporou národního týmu, ale vezměme si jak to?

Já to stále vidím v tom, že to ti kluci měli těžší na tom Kladně, než třeba jinde v těch velkých městech. Stále to spatřuji i v tom Litvínově. Teď jsem byl na juniorech , naši hráli s Litvínovem, naši momentálně nic moc, ale ten Litvínov je na zase špici. Dělají to tam dobře, a ti kluci z těch okolních měst tam prostě přijdou do toho hokeje.

Co budoucnost kladenského týmu?

Budoucnost spojuji i s návratem Jardy . Je to taková osobnost, že všichni budou chtít před ním předvádět. Ono se to nyní i trochu potvrzuje i letos. Na začátku když tam byl

s nimi, a oni viděli jak maká, tak to chtěli také, já neříkám že na to nyní kašlou, ale prostě taková ta přirozená motivace tady chybí, protože je nyní v NHL. A nyní to sklouzává na ty střídavé výkony, jako v letech minulých. Když i při Jardovi to bude o penězích, jaké si bude moci dovolit hráče. Žádné družstvo to nevydrží jen se svými hráči.

Co Vaši synové, jak to vše prožíváte? Úspěchy, Stanley cup..

Tady na evropské poměry je to jediná sourozenecká dvojice. Ve státech několik bratrských dvojic je, já tyto věci se přiznám až tak moc nesleduji. Ty úspěchy jsou za to odříkání, dřinu, je to taková ta smetánka. U nás v hokeji je největší titul mistra světa, potažmo mistra republiky, v celosvětovém měřítku ten Stanley cup. To je prostě modla v Kanadě, to bys musel vidět. My jsme u nás zažili oslavu 2x, a byla opravdu veliká.

Co kluci plánují návrat na Kladno?

Franta pomalu končí, hrál na Kladně sezonu když se vrátil, teď je v Plzni. Já si myslím, že je to znovu tak trošku o penězích. Tady mu ty lepší podmínky – nevím, jestli nemohli poskytnout také to vážné zranění , které měl.

Rozhovor dále pokračoval, ale více méně již mimo téma bakalářské práce.

Za tento rozhovor panu Kaberlovi vřele děkuji.

